

வித்துவான் எவ். எக்ஸ். சி. ருடராசா

படி

5

சீத்திரை 1997

விலை ரூபா 20-00

படி 5 சித்திரை 1997

படி

ஆசிரியர்
வெ. மனோ

சகல தொடர்புகளுக்கும்
'பாக்கியபவான்'
200/1, கந்தையா ஓவசியர்வீதி
நொச்சிமுனை,
மட்டக்களப்பு.
இலங்கை

**படைப்பாளிகளுக்கும்
வாசகர்களுக்கும்**

தங்களிடமிருந்து
ஆக்கங்களையும்,
அபிப்பிராயங்களையும்
எதிர்பார்க்கிறது
படி.
தங்களது
ஆதரவே
படியின்
தொடர்ச்சியான
வருகையை
நிச்சயிக்கும்.
ஆசிரியர்.

Pakkiya Bawan
Kandaiyah Overseer Road,
Nochchimunai,
Batticaloa,
Sri Lanka.

அக்கரைப்பூக்கள்

சமர்

அரசியற் தத்துவார்த்த விமர்சன ஏடு
வெளியீடு: தமிழ் அகதிகள் இலக்கிய
வட்டம், பிரான்ஸ்
'அனைத்துவித திருபுவாதங்களுக்கும் எதி
ராக சமர்' எனும் வாசகத்துடன் அரசியல்
கருத்துக்கள், விமர்சனங்களை உள்ளடக்கி
பிரான்சிலிருந்து வெளிவருகிறது சமர்.

தொடர்புகளுக்கு:

SAMAR
87, Rue de Colombes
92 600 Asnieres Surseine
FRANCE.

அம்மா

சிறுகதைக்கான சஞ்சிகை

ஆசிரியர்: எஸ். மனோகரன்

'படைப்பாற்றல் இல்லாத சமூகம்
எழுச்சி கொள்ள முடியாது' எனும்
வாசகத்துடன் மார்ச் 1997 முதல் தனியே
சிறுகதைக்கென பிரான்சிலிருந்து
வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது அம்மா.

தொடர்புகளுக்கு:

S. MANOHARAN
(ESC E 13)
210 Ave 8 mai 1945
93150 Blanc Mesnil
FRANCE

வெளியீடு: படி கலாசார வட்டம்.

வாழ்வும் நிழலும் கல்லூரன்

எப்படி மறப்பது அத்தெருவை;
அப்பூவரசு இன்னும் முகரும்
எனது நினைவுகளை,
பழுத்துப்போன இலைகளுடன் ;

உரோமம் சிலிர்க்க,
ஒரு பெரும் பள்ளத்திலிருந்து
நினைவுகள் உயிர்க்க,
நெஞ்சள் பெருவலி — எரிகிறது
ஒட்டு விறாந்தையில்
மடிமீது என் தலையைப்பிடித்து
இன்னும் உலுப்புகிறது நிலவு.

இன்னும் நேசிக்கிறாயா ?

வாழ்வில் நான் ஒரு நிழல் மட்டுமா
சூரியனின் கீழ்
மரங்கூட தருகிறதே நிழலை.
வெறும் மரமும்,
அதன் நிழலுமா வாழ்வு
இல்லை அன்பே,
ஒரு ஒளி வெள்ளத்தில்
வாழ்வு மரணத்தின் நிழலாகவும்
ஒளிர்கிறதே.

வெறும் மரம் அல்ல வாழ்வு
வெறும் நிழலல்ல வாழ்வு
மரம் வீழினும்
நிழல் மறையினும்
வாழ்வு பாடுகிறது இப்பேரண்டம்
முழுவதும்.

இல்லையெனில்,
அத்தெருவில் நான் பதித்த சுவடுகள்
இன்னும் நெஞ்சள் வலி எடுப்பதும் ஏன்
இல்லையெனில்,
அவ்வருடங்கள் என் கன்னத்தை
ஒங்கி ஒங்கி அறைவதும் ஏன்.

சி. ஜெயசங்கர்

ஏய் ! சடுகுடு சடுகுடு சடுகுடு சடுகுடு
சடுகுடு சடுகுடு சடுகுடு சடுகுடு...

ஏய் ! நவத்தண்ட !!

ஓ...ம்... ! ததித்தொளாதக ததிங்கிண திமிதக
தா தெய்ய தா தோ...

ஏய் ! நவத்தண்ட !!

சூழலின் குதூகலம் வீடுகளுள் சுருங்க
தொழிற்சாலைப் பண்டங்களின்
உருவாக்கம் போலானது வாழ்வு.

கண்ணுக்குக் கணிச்சு பிள்ளையள்
காணாமல் போயினர்
விளையாட்டுத்திடல்களும் கூத்துக்களரிகளும்
ஊமையாகி அச்சுறுத்தத் தொடங்கின.

சூழலின் குதூகலம் வீடுகளுள் சுருங்க
ஐவரஞ்சுபேர் கானகம்போக வைத்த தாயக்கட்டையும்
கடதாசி விளையாட்டும் என்றாகி ஊர்மாற,
'முட்டாள் பெட்டி'யுள் மனச்சிரங்கு பரப்பிகள் நெளிய
நகர் புழுத்தது.

பருவந்தவறாது முழங்கிவரும் சடங்குப்பறையும்
மோடி முடிவெட்டு இளைஞர் யுவதியரின்
மஞ்சள்நீர் குளிப்பும்
மனங்குவித்த தீமிதிப்பும்
ஆழவேரின் அடியிருப்பை உறுதிசெய்து நீர்வார்க்கும்.

ஆதிவேரில் புதுத்துளிர் விடுக
புதுப்பெரு விருட்சமாய் ஓங்கி வளர்க.

நியெட்ஸே

என். சண்முகலிங்கன்

அலையும் துரும்பாய்
மனிதம் தொலையும்

படி படி யென
படித்த அறிவுகள்
பிடி பிடி யென
பிடித்த அறங்கள்
அனைத்தும் பிழையாய் கரையும்
இவ்வேளை
ஆங்கோர் சிறுவன்
உள்ளங்கையில்
ஓங்கிய பெரு நெருப்பு...
பிள்ளைக்கனவு
கனலின் நீட்சியாய்
கனன்ற மாமலிதன்
நியெட்ஸே யின் தரிசனம்!

பதுங்கலே உதவிய
பலங்கெட்ட அறங்கள்
பதுங்கி உடன் மறையும்

வலிமையே வாழ்வின் அறமாய்
வாழ்ந்தும்
வாழவைத்தும்
மனிதனுக்கு அப்பாலும்
ஒரு மாமனிதனாய்
என்
நெஞ்சம் நிமிரும்

சத்ய வெற்றி

வி. மைக்கல் கெரலின்

காற்றின் வேகம்
 அறையெங்கும் படபடப்பு
 நிச்சயமாய் இது ஒரு புதிய காற்றின் வருகை
 எங்கே இதன் ஜனனம்...?
 விழிவாசல் திறந்த மனநதியின் சீரானநகர்வு
 காற்று -
 என் அறைமுழுதும் கலைத்துப்போட்டது.
 என்ன இது, இந்தக் காற்று -
 எந்தபடைப்பிரிவின் முன்னேற்றம்.
 குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைந்துவிட்டதிருப்தியா?
 இல்லை -
 உயிர்வதைதடுப்பு பூசை செய்யும் புத்த மௌனமா?
 காற்றின் சடசடப்பில்
 சுவரில் தொங்கிய காலண்டர் பிள்ளையார்
 உயர்ந்து - வளைந்து
 மடிந்து - கிளம்பி
 ஆடிக்கொண்டிருந்தார்.
 தினமும் வளாகம் செல்கையில்
 இறங்கிச் செல்லும்
 'பிள்ளையாரடி' பொலீஸ் காவல் நிலையம்
 மனதினில் தைத்தது.
 தினமும் அதனைத் தாண்டுகையில்
 கோயில் சுட்டி முடியாத கவலையில் இருக்கும்
 பிள்ளையாருக்கு வணக்கம் செய்வது வழக்கம்.
 ஏன் இந்த ஞாபகம்.
 நேற்றைய மறதிக்கு பழிவாங்கலா...?
 காற்றின் தூதனுப்பிய எச்சரிக்கை சமிக்கொயா...?
 இருக்காது-
 இது காற்றின் தன்னிச்சையான படைநகர்வு.
 நிச்சயம் அது எனது அறையைப் பொறுத்தவரையில்
 ஒரு நாயைப் பார்த்த திருப்தியில்தான்
 தன் வெற்றிக் கொடி நாட்டும்.
 நாட்டட்டுமே...
 எனக்கென்ன வந்து விட்டது.
 இது எனது அறை.
 ஆம் எனது அறை.
 தொடர்ந்தும் நான்தானே
 வசிப்பேன்!

தொலைதூர வெளிச்சங்கள் - 4

பொ. கருணாகரமூர்த்தியின்
ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம் (குறுநாவல் தொகுப்பு)

செ. யோகராசா

புகலிட இலக்கியங்களாக வெளிவருவன வற்றுள் கணிசமானவை கவிதைப்படைப்புகளே. 'கவிதை' என்ற வடிவம் அதன் உள்ளார்ந்த இயல்பு காரணமாக, அன்றாட அனுபவங்களை உடன் பதிவு செய்ய ஏற்றதொன்றாக அமைவதே அதற்கான ஏதுவாகிறது. ஓரளவு சிறு கதை வடிவத்திற்கும் இது பொருந்துவதே. 'நாவல்' அத்தகையதன்று. நாவலோ விரிந்த சமூகத்தளத்தில் நிகழ்வது. பரந்துபட்ட அனுபவங்களை நாடி நிற்பது. புகலிட எழுத்தாளர்கள் இப்போதுதான் அத்தகைய நிலைமைகளுக்குட்படுகின்றார்கள். கடந்த ஒரு சில வருடங்களாகத்தான் புகலிட நாவல்கள் வெளிவரத் தொடங்குகின்றன. இவ்விதத்தில், அண்மையில் வெளியான 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்' கவனிப்பிற்குரிய-அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய - ஒரு தொகுப்பாகிறது. ஆயினும், 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்' 'மாற்றம்', 'வானம் வசப்படும்', என்ற மூன்று குறுநாவல்களின் தொகுப்பே இது, ஏற்கனவே வித்தியாசமான சில சிறுகதைகள் எழுதிய, ஜேர்மனில் வதிவிடம் பெற பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் சிருஷ்டிகளே இவை.

'புலம்பெயர் வாழ்வு' என்பது ஒரு காவியமானால் அது மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டுள்ளது எனலாம்: (அ) புறப்படு காண்டம் ஏஜென்சிக்கான காசு தேடுவது தொடக்கம் கொழும்பு அடைவது வரை (ஆ) ஏஜென்சி தரிசனக் காண்டம் (ஏஜென்சி அருள்பாலிப்பது தொடக்கம் கொழும்பிலிருந்து விமானமேறி உரிய நாடு சென்று இறங்கி ரெஸிட்போன் பண்ணுவது வரை) (இ) புகலிட வாழ்க்கைக் காண்டம். அவ்வாறெனில், 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்' இரண்டாம் காண்டத்திற்கும் 'வானம் வசப்படும்' மூன்றாம் காண்டத்திற்குமுரியது.

ஏஜென்சிக்காரர் இருவருள் ஒருவர் கூற்றாக வெளிப்படுவது 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்' (இது ஏலவே கணையாழி சஞ்சிகையில் தி. ஜானகிராமன் குறுநாவல் போட்டியில் தெரிவாகி பிரசுரமானது) இக்குறுநாவலில் இருவிடயங்கள் பேசப்படுகின்றன (i) வெளி நாடு செல்வோர் அறியாமை காரணமாகவும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளினாலும் படும் சிரமங்கள் (சட்டதூதர் மூன்று நான்கு தடவை அனுப்பப்பட்டும் இங்குள்ள/அங்குள்ள விமான நிலையங்களில் வைத்து திருப்பி அனுப்புகின்றமை) (ii) பயணிகளை அனுப்புவதில் ஏஜென்சிகாரர் படும் சிரமங்கள் (அவர்களது நல்ல மறுபக்கங்களுட்பட) - இவ்விடயங்கள், புனைகதை உலகிற்கு புதியன என்பது ஒரு புறமிருக்க, அவை கலாபூர்வமான முறையில் ஒரு படைப்பாகியுள்ளதே மனங்கொள்ளப்பட வேண்டியது.

ஆயினும் இவ் எழுத்தாளரது வளர்ச்சியையும் முதிர்ச்சியையும் திறம்பட வெளிப்படுத்துவது, 'வானம் வசப்படும்'.

இக் குறுநாவல் நான்கு தளங்களில் இயங்குகின்றது என்று கூறலாம்.

ஈழத்து அகதிகளின் வாழ்க்கைச் சித்தரிப்பு, ஒன்று.

ஹோட்டலில் உள்ள அகதி முகாம் ஒன்றில் வதிவோருள் முக்கியமான அறுவர்

— அத்வைதன் :- முன்னாள் போராளி; இலக்கியத்தேடல் மிகுந்தவன்; இரக்கமுடையவன் ஈனநிலைகண்டுபொங்குபவன்.

— முத்துராசர் :- இங்குள்ள நான்கு சகோதரிகளுக்கு சீதனம் தேடிக்கஷ்டப்படும் வழக்கைத் தலையுடைய, பிரமச்சாரி-

படி 5 சித்திரை 1997

- திலகன்:- செக்ஸ் நாட்டம் மிகுந்தவன்; கவிதையும் எழுதுபவன், நிமலன், நகுலன்: சகோதரர்கள்; கஷ்டப் பட்டு, சகோதரிகளுக்குப் பணம் அனுப்புபவர்கள்
 - சுருவில் (இடவாகுபெயர்) முகாமில் இருப்பது குறைவு; 'கிக் கிக்' செய்தி களின் சேகரிப்பாளர்.
 - அயல் அறைகளில் வதியும் கானாக்காரர் பாகிஸ்தானியர்கள் சற்றுத்தொலைவில் மகனூடன் வாழும் தமிழக (கோவை) வாசியான மாணிக்கவாசகம்.
 - அவ்வப்போது வந்து தங்கும் இலங்கையர் இவ்வாறு மாறுபாடான குணஇயல்புகள் கொண்ட பல பாத்திரங்கள்.
- இவர்கள் சந்திக்கும் ஜேர்மனியர்கள்.

இவர்கள் அனைவரும் வகைமாதிரிப் பாத்திரங்கள். இரத்தமும் சதையும் கொண்ட இவர்கள் ஒரு குறுநாவலில் கோடுகள் போலவும் மின்னல்போலவும் வந்து செல்கின்றார்கள். கதை வட்டத்திற்கு ஊறு விளைவிக்காமல் விட்டுவிடாமல்-குறுநாவல் என்ற ஒருவித கட்டுக்கோப்பினுள் அவர்கள் உலாவுவது எழுத்தாளரின் படைப்பாற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இப்பாத்திரங்களினூடாக ஈழத்தவரது அகதி நிலை வாழ்க்கையின் பல்வேறுவேறு கூறுகளும் வேலைதேடல், பொழுதுபோக்கு, அடிதடி செக்ஸ் உணர்ச்சிக்கு வடிக்கால் தேடுதல், பண்பாட்டு மோதல்கள், தனிமை, பிரிவு ஏக்கம் முதலானவை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஏனைய நாட்டு அகதிகளின் வாழ்க்கையின் சில கூறுகள் மெல்லிய கீற்றுகளாக வெளிப்படுகின்றன.

எனவே, பல நாட்டு புகலிட அகதிகளின் வாழ்க்கையை இக்குறுநாவல் படம் பிடிக்கின்றமை, மற்றொரு சிறப்பாகிறது.

அது மட்டுமன்று ஜேர்மனியரது வாழ்க்கைமுறையின் சில கூறுகளும் வெளியாகின்றன. தமிழரது பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் அவை அதிர்ச்சியளிப்பனவாக அமைந்து விடுகின்றன.

(உ-ம்: சம்பளத்திற்காக ஹோமோ செக்ஸ் சுவல் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு அகதி இளைஞர்களுக்கான அழைப்பு; கைச்செலவுகளுக்கு பணம் சம்பாதிக்கவும் போதைப் பொருள் வாங்குவதற்காகவும் சோரம் போகும் பாடசாலைச் சிறுமிகள்; ஆசிய இளைஞர்களுடன் உடலுறவு கொண்டு குழந்தைகள் பெற்று அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்வதைத் தொழிலாகக் கொண்ட பெண்கள்.)

தவிர, ஈழத்தவரது வாழ்க்கைக் கோலங்களும்

(உ-ம்: அமைதி காக்கும் படையினர் செயற்பாடுகள்; அந்நியப்பணத்தை வீண் விரயமாக்கும் குடும்பங்கள், சிங்களப் பெண்களின் 'நீலப்பட' ஈடுபாடுகள்) கோடுகளாய் அவ்வப்போது துலக்கமுறுகின்றன.

பாத்திரங்களின் உரையாடலில் ஜேர்மனி மொழிப்பிரயோகங்கள் அதிகளவு இடம்பெறுவது (விளக்கங்கள் பின்னிணைப்பாக இருப்பினும்) தவிர்க்க முடியாததாயினும், ஒருவிதத்தில் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகவும் படுகிறது.

மேலும், இவ்விரு குறுநாவல்களும் சிறு சிறு மாற்றங்களுக்குட்படுமாயின் ஒரு நாவலின் இரு பாகங்கள் என்று கூறுமாறு அமையலாம். எவ்வாறாயினும் ஆசிரியரது சொந்த அனுபவங்கள் படைப்புக்களில் கணிசமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளன என்பது உறுதி.

சுருங்கக் கூறின, 'வானம் வசப்படும்' அண்மைக்காலத் தமிழ் படைப்புகள் விதந்துரைக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகிறது. கலைத்துவம் கொண்ட திரைப்படமாகவும் எடுக்கக்கூடியது.

'மாற்றம்' குறுநாவலும் (?) சிறந்த தொரு படைப்பாயினும் அது புகலிட பெண்கள் வாழ்க்கையில் மட்டுமன்றி எங்கள் தமிழ் பெண்கள் வாழ்விலும் இடம்பெறக்கூடிய விடயமாதலின் விதந்து குறிப்பிட எதுவுமில்லை.

நாவல் என்ற ஆய்வு நூல் காரணமாகவும் ஈழத்துப்படைப்புக்கள் பற்றித் தெரிவித்த அபிப்பிராயம் காரணமாகவும்

அண்மையில் சர்ச்சைக்குள்ளாகிய ஜெயமோகனின் முன்னுரை இத்தொகுப்பினை மேலும் கனதியாக்குகின்றது.

ஓரிடத்தில் ஈழத்து எழுத்துக்கள் பற்றி அவர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘படித்துத் தள்ளிய நூல்களில் உமாவரதராஜன், ரஞ்சகுமார். சட்டநாதன் முதலியோர் விதிலிலக்குகளாகவே பட்டனர் இப்போது பொ. கருணாகரமூர்த்தியும்’

தீவிரமான இலக்கியத் தேடல் கொண்ட வாசகர்கள் இக்கருத்துடன் ஒத்துப்போவார்கள் என்றே நம்புகின்றேன்.

இந்நூலில் உள்முகப்பில் இடம் பெறும் சீனப்பழமொழி ஒன்று எமது எழுத்தாளர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்யத் தக்கது. அது இதுதான்.

‘ஒரு நூலை வாங்கத் தரும் காசுகளைக் கொண்டு அதைவிட சிறந்த இன்னொரு காரியத்தை யாரும் பண்ணவேமுடியாது’

‘ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்’ இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்: சவுத் ஏசியன் புக்ஸ், கொழும்பு விலை: ரூ 124/-

தொலை தூர வெளிச்சங்கள்

ஈழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்களின் படைப்புகளை அறிமுகம் செய்யும் நோக்கிலேயே ‘படி’ தொலைதூர வெளிச்சங்கள்’ எனும் பகுதியை ஆரம்பித்துள்ளது.

புலம்பெயர்ந்துள்ள படைப்பாளிகளும், இலக்கிய ஆர்வலர்களும் எம்மவரது படைப்புகளை எமக்கு அனுப்பி இம்முயற்சிக்கு உதவுங்கள் ஆசிரியர்-

உங்களிடமிருந்து,

வை. ஜெயமுருகன், திருகோணமலை.

படி 4வது இதழ் படித்தேன் க. கலாமோகனின் ‘கோணம்’ என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

பொருள் பொருளாக இருக்க, அதனை மாற்றி எமது மனத்துக்குச் சார்பானதாக ஆக்கிக் கொள்ளத் தானே நாம் எமது கோணங்களை மாற்றிக் கொள்கிறோம். என்வளவு புதிதான பார்வை எளிமையாக விழுகிறது. கலாமோகனின் படைப்பை வெளியிட்ட உங்களுக்கு என் நன்றிகள். செ. யோகராசாவின் விமர்சனம் இன்னும் ‘ஆழமாக’ செய்திருக்கலாம்.

கல்லூரான், கல்முனை.

சிற்றிதழ்களிலேயே இலக்கியம் பற்றிய ஆரோக்கியமான கருத்துக்களைப் பெற முடியும். தமிழ் நாட்டில் வெளிவருவது

போன்ற சிற்றேடுகள் நமது பகுதிகளில் இன்னும் வர வேண்டும்.

‘படி’ ஆணி 96 - தரமாக அமைகிறது.

எஸ். எஸ். சுகிர்தராஜன், கல்முனை.

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு ‘படி’ இதழ் படித்தேன் மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது தாங்களும் வீ. ஆனந்தனை மறக்காதது ஆனந்தமே.

வி. மைக்கல் கொலின், மட்டக்களப்பு.

படி கண்டேன் நீண்ட இடைவெளி தான் எதுவுமே செய்யாமல் இருப்பதை விட ஏதாவது செய்வது மேல், அந்த வகையில் படியின் புதிய வருகை நம்பிக்கை தருகிறது. தொடர்ந்து வரும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு. ‘படி’யின் அமைப்பு பழையதே, கொஞ்சம் புதிய பாணியை தழுவச் செய்யுங்கள். சஞ்சிகைக்கு அமைப்பும் முக்கியமல்லவா? கலாமோகன் சிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளி மறு பிரசுரத்துக்கு ‘கோணம்’ சிறு கதையை விட தரமான கதைகள் அவரிடமுண்டு.

படி 5 சித்திரை 1997

நான்காவது மகிடி பற்றிய அறிமுகம்

க. சிவிரத்தினம்

மகிடி என்பது மந்திர தந்திர விளையாட்டுக்களைக் குறிக்கும். மட்டக்களப்பில் காணப்பட்ட மூன்று விதமான மகிடிக் கூத்துக்கள் பற்றி கலாநிதி சி. மௌனகுரு அவர்கள் தமது ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு எனும் நூலில் விளக்கியுள்ளார். இவர் விளக்கியுள்ள மூன்றுவகையான மகிடிக் கூத்துக்களிலிருந்தும் கதையிலும், நிகழ்த்துகையிலும் அரங்க அமைப்பிலும் முற்றிலும் வேறுபாடுடைய மகிடிக் கூத்து ஒன்று வந்தாறுமூலையில் பயில் நிலையில் உள்ளது.

ஆண்டு தோறும் சித்திரை வருடப் பிறப்பின் பின் 2ம் நாளோ அல்லது 3ம் நாளோ சாண்டார் எனும் ஓர் குறிப்பிட்ட சாதியினரால் இது நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

ஆண்டு தோறும் இதனை நிகழ்த்தாமல் விட்டால் தங்களுக்கு கொடிய நோய்கள் ஏற்படும் எனும் நம்பிக்கை இவர்களுக்குண்டு.

கரு

தொட்டியத்துச் சின்னான் காட்டில் மந்திரவல்லமை வாழ்ந்த கம்பம் ஒன்றைவைத்து மக்களை துன்புறுத்துகின்றான். சகோதரிகளான காமாட்சியும், மீனாட்சியும் குறவர்களை அழைத்து அதனை அழிக்குமாறு கட்டளையிடுகின்றனர், பிராமணப்பிள்ளைகளையும், முனிமாரையும் காலவாக உடைய அக் கம்பத்தை குறவர்களால் நெருங்க முடியாமல் இருக்க மீண்டும் குறவர்கள் காமாட்சி மீனாட்சியிடம் சென்று ஆசி பெற்று அவர்களின் அருளால் கம்பத்தை அழிக்கின்றனர். ஆனால் இக்கதை நிகழ்த்துகையின் போது துல்லியமாக வெளித்தெரிவதில்லை.

அரங்க அமைப்பு

வெட்டவெளியில் சமதரையான ஒரு இடத்தில் கம்பம் ஒன்று நடப்பட்டு அதனை அழகுபடுத்தும் பொருட்டு அதன் உச்சியில் குடை ஒன்று கட்டியிருப்பார்கள். கம்ப அடி

யில் காளிக்கு ஒரு கும்பம் கள்ளு, சாராயம், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், என்பவற்றுடன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அக்கம்பத்தை மையமாகக் கொண்டு சுமார் 5m தூரத்தில் 4 திசைகளிலும் 4கும்பங்கள் வைத்து காலவாக பிராமணப் பிள்ளைகளை வைத்திருப்பர்.

இக்கம்ப, கும்பங்களை மையமாகக் கொண்டு சுமார் 20m அளவான தூரத்தில் 4 திசையிலும் 4சிறு குடிசைகள் கம்பத்தை பார்த்தபடி அமைத்திருப்பர். அதில் ஒன்று முனிமார் இருப்பதற்கும், அடுத்தது காமாட்சி மீனாட்சி இருப்பதற்கும், மற்றது போதத்தினர் இருப்பதற்கும் இன்னொன்று குறவர் இருப்பதற்குமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

கம்பத்துக்கும் போதத்தினரின் குடிசைக்கும் உள்ள இடைப்பட்ட தூரத்தில் மண்ணுக்குள் சிறு மூங்கில் குழாயைப் புதைத்து அதற்குள் கம்பு ஒன்று செருகி அக்கம்பின் மேல் உச்சியில் வேப்பங்குழையைக் கட்டியிருப்பர். கம்பின் அடியில் கயிற்றைக் கட்டி அக்கயிற்றின் இரு முனைகளையும் மண்ணுக்குள்ளால் கொண்டு சென்று போதத்தினரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்

ஓப்பனை

இரு முனிமார்கள் காமாட்சி, மீனாட்சி இரு போதம், குறவன் குறத்தி, அவர்களின் பிள்ளைகள், உடையார், பொலிஸ்காரன், வேலைக்காரன் போன்ற பாத்திரங்கள் மரபு ரீதியாக அப்பாத்திரங்கள் பற்றிய தங்களுடைய குணாம்சத்தை வெளிக் காட்டும் வகையில் ஓப்பனை அமைந்திருக்கும்

முனிமார் சடாமுடியுடனும், தாடியுடனும், அரையில் சிறு காவித்துண்டுடனும், தண்டு கமண்டலத்துடன் இருப்பர். முகம், உடம்புகளில் வெள்ளையான பூச்சொன்றை பூசிக்கொள்வர்,

காமாட்சி, மீனாட்சி, குறத்தி. போன்ற பெண்பாத்திரங்களை ஆண்களே தாங்குவர். காமாட்சியும் மீனாட்சியும், பள்ளப்பான சேலைகளை அணிந்து கையில் வளையல்களும் முடியும் அணிந்திருப்பர். குறத்தி கிழிந்த அழுக்கான சேலையை அணிந்திருப்பாள். குறவனும் பிள்ளைகளும் அலங்கோலமான கிழிந்த ஆடைகளையே அணிந்திருப்பர் முகத்திலும் உடம்பிலும் கறுப்பான பூச்சிகளை பூசிக் கொண்டிருப்பர்.

போதம் உடம்பில் கரியைப் பூசி சாறனை மடித்துக் கட்டி அதற்குள் மண்ணை அள்ளிப் போட்டு பெரிய முடிச்சாக கட்டி அம் முடிச்சை இரு கால்களுக்கும் நடுவில் வைத்துக் கொள்வார்.

பொலிஸ்காரர் நீளக் காற்சட்டையும் சேட்டும், தொப்பியும், கறுப்புக் கண்ணாடியும் அணிந்திருப்பார். கையில் ஒரு சிறு பொல்லும் வைத்திருப்பார்.

உடையார் வேட்டி, சேட்டு, சால்வையுடன் ஒரு கிழிந்த குடையையும், கையில் ஒரு சிறு கொப்பி, பென் என்பனவற்றையும் வைத்திருப்பார்.

வேலைக்காரன் சாறனும், சேட்டும் அணிந்திருப்பான்.

நிகழ்த்துகை

ஒவ்வோர் பாத்திரமும் தமக்குரிய ஒப்பணையுடன் தங்கள், தங்கள் வீடுகளில் இருக்க மத்தளக்காரர், சல்லாரிக்காரர், பிற்பாட்டுப் பாடுவோர், மகிடி நடத்துவோர் ஆகிய பலரும் அப் பாத்திரங்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று ஒவ்வொரு குழுவாக அரங்குக்கு அழைத்து வருவர். இவ்வாறு அழைத்து வரும்போது ஒவ்வோர் கொலுவுக்கும் ஏற்ப கொலுத்தாளம் மத்தளக் காரராலும், பிற்பாட்டுக்காரராலும் இசைக்கப்படும். அக் கொலுத் தாளத்துக்கு ஏற்ப ஒவ்வோர் கொலுவும் ஆடிவருவர்.

முனிமாருடைய கொலுத்தாளம்.

தாகத் தாக தாக தெய்யத் தெய்ய
தெய்ய
தாகசற் தத்துமி தத்துமிதாவென

காமாட்சி மீனாட்சியுடைய கொலுத்தாளம்
மீனலோசினி தாயே உனை
வேண்டினேன் வருவாயே
வல்ல சபைதனிலே நல்ல
உதவி தருவாயே

குறவருடைய கொலுத்தாளம்,
சாலி சாலி சவுக்கே
சாலிமான் சவுக்கே

போதத்தினருடைய கொலுத்தாளம்,
தில்லை மன்றுள் ஆடியே வா சுவாமி
சிதம்பர தேவா திருவடி பணிந்தோம்.

இக் கொலுத்தாளங்கள் அவரவர் வீட்டில் இருந்து அரங்குக்கு வரும்வரை திரும்பத்திரும்ப இசைக்கப்படும் கொலுக்காரர் மீண்டும் மீண்டும் அதே ஆட்டமுறையையே ஆடிவருவர். இதனைபார்வையாளர்கள் அவ்வீதிகளில் நின்று பார்ப்பதோடு இக் கொலுக்களுடன் சேர்ந்து பாடிக்கொண்டு அரங்குக்குவருவர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கொலுவினரும் வந்து தமக்குத் தமக்குரிய குடிசைகளில் அமர்ந்து விடுவர்.

பொலிஸ்காரன், உடையார், வேலைக்காரன் போன்ற பாத்திரங்களுக்கு கொலுத்தாளம் கிடையாது. இவர்களை இவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்று அழைத்து வருவதுமில்லை இவர்கள் முதலாவது கொலுவினை மத்தளக்காரர் அழைக்கச் சென்றவுடன் அரங்கிற்கு வந்து அரங்கைச் சுற்றி நிற்போருக்கு வேடிக்கை காட்டத் தொடங்கி விடுவர். அதிலிருந்து மகிடி முடியும் வரை இவர்களின் வேடிக்கை நடக்கும்.

வந்திருக்கும் கொலுவினரிடம் சென்று நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்? என்ன வேண்டும்? என்பவற்றை வேலைக்காரன் விசாரித்து உடையாருக்கு சொல்ல உடையார் அதனை குறிப்பெடுத்து பொலிசுக்கு சொல்வார். இதில் இடம்பெறும் உரையாடல்கள் விரசமானவையாகவும், சிரிப்பை உண்டு பண்ணக் கூடியதாகவும் அமையும். உடையார் கதிரையில் இருக்கின்ற சமயத்தில் வேலைக்காரன் கதிரையை இழுத்துவிட உடையார் கீழே வீழுவதும். பொலிசுக்கு

11டி 5 சித்திரை 1997

தமிழால் ஏசுவதுமாகவும் இவர்களின் வேடிக் கை அமையும். இது பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு இடைச் செருகல் எனக் கொள்வதில் தவறாகாது. பாத்திரங்களின் பேச்சுகளும் செய்கைகளும், சமூகத்தின் உயர் அந்தஸ்த்தில் உள்ளவர்களை பகிடி பண்ணுவதாகவே அமைகின்றது,

உடையார், பொலிஸ்காரன், வேலைக் காரன் போன்ற பாத்திரங்கள் பிரதான கதையுடன் தொடர்பு படாமல் வேடிக்கை காட்டி சிரிப்பை உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் ஒவ்வோர் கொலுவாக எல்லாக் கொலுக்களும் அரங்கிற்கு வந்து சேர்ந்திருப்பர்.

இவ்வாறு வந்த பின்பு குறவர்கள் கும் பங்களை எடுத்து கம்பத்தை அழிப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவர் குறவர்கள் கும்பத்தை நோக்கி சென்றதும் ஏற்கனவே நிலத்துக்கு மேல் தெரியும்படி புதைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் வேப்பங்குழை சமூல ஆரம்பிக்கும் அதனைக் கண்டு பயந்து ஓடி வருவதும் திரும்பப் போய் எட்டி நின்று பார்ப்பதுமாக வேடிக்கை தொடரும் இதே வேளை குறவனுடைய பிள்ளைகள் கும்பத்தை தூக்கி மயங்கி விழுவதும் பின்பு மயக்கம் தீர்த்து கும்பங்கள் அனைத்தையும் எடுத்துவிடுவர். இதன் பின்பு கும்பத்துக்கு அருகில் ஒருவர் நிமிர்ந்து படுக்கக் கூடிய ஒரு குழி வெட்டப்பட்டு அதற்குள் போதத்தை மத்தளக்காரர் அழைத்து வந்து படுக்க வைத்து தலையை மட்டும் மூடாமல் உடம்புப்பகுதியை மண்ணால் மூடி விட்டு தேங்காய்களை எடுத்து போதத்தின் காலில் ஒன்றும், வயிற்றில் ஒன்றும், தலையடியில் ஒன்றுமாக வெட்டியதும் போதம் எழுந்து செல்ல கும்பத்தடியில் வைக்கப்பட்டிருந்த காளிக்கான கும்பத்தை எடுப்பதோடு மகிடி மூடிவடையும்.

இம்மகிடிச் கூத்தினை ஏனைய மகிடிச் கூத்துக்களுடன் தொடர்புபடுத்தி நோக்கினால் 1 கருதாவளை, புன்னக்குளம் போன்ற பகுதிகளில் ஆடப்பட்ட மகிடிச் கூத்தில் இரு கதையமைப்பைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. அதில் ஒன்று வசிட்டரும்

அவருடைய தாய், சிறியதாயான காமாட்சி மீனாட்சியினுடையது, மற்றது குறவன் குறத்தியினுடையது. இங்கு கம்பத்துடன் சம்மந்தப்பட்ட முனிமார், காமாட்சி, மீனாட்சி, போதம், குறவர்களுடையது ஒன்று மற்றது. பொலிஸ், உடையார் வேலைக்காரர் போன்றவர்களுடையது

- 2 எல்லா மகிடிச் கூத்துக்களிலும் மந்திர தந்திரங்களே பிரதான இடம் பெறுகின்றன.
3. பார்வையாளர் எல்லா மகிடிச் கூத்துக்களிலும் நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கையில் நடிகருடன் தாராளமாக உரையாடிக் கொள்வர்.
4. மகிடிச் கூத்தில் பாத்திரங்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப தாமதமாகவே தமக்குள் கற்பனை செய்து மக்களுடனும் பார்வையாளர்களுடனும் உரையாடிக் கொள்வர்
5. விரசமான பகிடிகளும் மகிழ்ச்சியையும் பெரும் சிரிப்பையும் விளைவிக்கும் உரையாடல்களும், நிகழ்வுகளும் இவற்றிலுண்டு.

என கலாநிதி சி.மெளனகுரு சுட்டிக் காட்டுகின்ற பொதுத்தன்மைகள் இம்மகிடிச் கூத்திலும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

அரங்க அமைப்பைப் பொறுத்தவரை ஏனைய மகிடிக்களில் நீள்சதுரமாக அமைந்திருக்க இம் மகிடியில் வட்டவடிவானதாக காணப்படுகின்றது.

ஆகவே இவ் 4வது வகை மகிடியானது ஈழத்தில் காணப்படும் ஏனைய மகிடிக்களுடன் அனேக இடங்களுள் ஒன்றுபட்டும், சில இடங்களில் தனித்துவமானதாகவும் விளங்குகின்றது இதனால் ஈழத்தில் மகிடிச் கூத்துப் பற்றிப் பேசும்போது இவ் வந்தாறு மூலை மகிடியையும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமானதாகும்.

காகிதங்களிலிருந்து களங்களிற்கு ..

சி. ஜெயசங்கர்

தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் கவிதை மரபு பெரும்பாலும் வாய்மொழிமரபுக்குரியதாகவே இருந்திருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால தமிழ்க்கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் இதனை தெளிவாகவே அவதானிக்க முடிகிறது. பாரம்பரியமாக வாய்மொழிமரபினூடாகப் பேணப்பட்டு வந்த தகவல்கள் ஓலைச்சுவடி என்ற சாதனத்தின் அறிமுகத்துடன் ஏடுகளில் பேணப்படத் தொடங்கின. இருந்தபொழுதும் இத்தகவல்கள் தொடர்ந்தும் வாய்மொழிமரபினூடாகவே பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு ஏடுகளில் பேணப்பட்ட தகவல்கள் அக்கால உயர் குடிச் சமூகத்தினருடைய தேட்டங்கள் மட்டுமே. இத்தேட்டங்கள் குடும்ப முதுசமாகப் பேணப்பட்டதன் காரணமாக இவற்றின் பரிமாற்றம் குறுகிய வட்டத்திற்குள்ளேயே நிகழ்ந்தது. இதேவேளை சமூகத்தில் கீழ் மட்டத்தில் இருந்தவர்களுடைய அறிவுத் தேட்டம் தொடர்ந்தும் வாய்மொழிமரபிலேயே பேணப்பட்டு வந்தது. இதனால் தொடர்ந்தும் அவை முழுமையாகப் பேணப்படுவதற்கான சாத்தியப்பாடு இல்லாமல் போயிற்று.

ஐரோப்பியக் காலனித்துவத்துடன் தமிழ்ச் சமூகத்தின் இருப்பு புதிய வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டது. அச்சுயந்திரத்தின் அறிமுகமும் அதன் காரணமாக அறிமுகமான வசனநடை மரபும் தொடர்பு கொள்ளல் முறையில் பெருமாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. தொடர்புகொள்ளலின் மையம் வாய்மொழிமரபிலிருந்து எழுத்தறிவு மரபுக்கு மாறிற்று. இது புதியதொரு ஆதிக்கநிலையை சமூகத்தில் ஏற்படுத்தி, எழுத்தறிவுள்ளவரை ஆதிக்கசக்தியாக்கி விட்டிருக்கிறது.

பாரம்பரியமாகத் தகவலைப் பேணும் தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டிருந்த உயர் குடிச் சமூகம் புதிய சாதனமான அச்சுயந்திரத்தின் வருகையுடன், புதிய தொழில்

நுட்பத்தைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு தனது கருத்துநிலையை தகவல்களாகப் பல்வேறு வடிவங்களில் பதிப்பித்துப் பரவலாக்கியது. மேற்கத்தைய கல்வி முறையும், அச்சுயந்திரமும் எவ்வாறு மேற்கத்தைய காலனித்துவக்கருவிகளாகத் தொழிற்பட்டனவோ அதேபோல சுதேசிய உயர்குடிச் சமூகம், சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கும் கருவியாயிற்று. வாய்மொழிமரபில் சமஸ்கிருதமயமாக்கலின் பின்பும் பல்வேறு மட்டங்களில் குறிப்பிடக்கூடியளவாவது அவற்றின் தனித்துவங்களுடன் பேணப்பட்டு வந்தவித்தியாசமான கருத்துநிலைகளைக் கொண்ட தகவல்கள் அச்சுயந்திரத்தின் அறிமுகத்துடன் உயர்குடிச் சமூகத்தினரின் கருத்துநிலையை வெளிப்படுத்தும் தகவல்களால் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. இச்செயல்முறை காலனித்துவத்துக்குள் ஒரு காலனித்துவத்தை ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கிறது. இதனையே நவீனம், நவீனத்துவம் என்று விளங்கிக்கொள்ளும் சிந்தனைப்போக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் உலகப் போர்களும்; காலனித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களும்; கைத்தொழில், விஞ்ஞானப் புரட்சிகளும் பல்வேறு புதிய சிந்தனைப் போக்குகளுக்கு வழிகோலின. இதன்காரணமாக பின்காலனித்துவம், பின் நவீனத்துவம் பெண்ணிலைவாதம், தலித்தியம், பல்பண்பாட்டியம் போன்ற எண்ணக்கருக்கள் பற்றிய விவாதங்கள் முனைப்புப் பெற்றன. இவை சமூகம் பற்றி ஏற்கனவே இருந்த பார்வைகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி புதிய பார்வைகளைத் தோற்றுவித்தன.

முன்பு ஏற்றத்தாழ்வுகளாக செவ்வியல் மரபென்றும்; நாட்டார் மரபென்றும் கணிக்கப்பட்டவை, இப்புதிய பார்வையின் காரணமாக வித்தியாசங்களாக அவற்றின் தனித்துவங்களுடன் அணுகப்படுகின்றன.

படி 5 சித்திரை 1997

பண்பாடென்பது உயர்குடிச் சமூகத்தினரது பண்பாடே என்ற நிலைப்பாடு தகர்க்கப் படுகிறது. சமூகத்தில் வித்தியாசங்களுடன் காணப்படுகின்ற பல்வேறுபட்ட பண்பாடுகளின் தொகுப்பே உண்மையில் பண்பாடென்று இன்று கொள்ளப்படுகிறது. இதனையே பல்பண்பாட்டியம் வற்புறுத்துகிறது.

இப்புதிய எண்ணக்கருக்கள் பற்றிய விவாதம், படைப்பாக்கம் பற்றிய மரபுரீதியிலான பார்வையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. செவ்வியல்மரபு அல்லது உயர்மரபு, அதுசார்ந்த ரஸனை, அனுபவம் என்பன கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டு, பொதுசனமரபு, அதுசார்ந்த ரஸனை, அனுபவம் என்பன முனைப்புப் பெற, தகவல்கள் எழுத்தறிவுமரபின் எல்லையையும் தாண்டவேண்டியிருந்தன. புதிய தொழில்நுட்ப விருத்தியும் தொடர்புசாதனங்களின் அறிமுகமும் குறிப்பாக வானொலி, தொலைக்காட்சியின் வருகையும் இதனை இலகுவாகச் சாத்தியமாக்கிற்று.

ஆனால் இப்புதிய தொடர்புசாதனங்கள் அதிகாரத்திலிருப்பவர்களது ஆயுதங்களாக எடுத்துக் கையாளப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக இங்கும் வெகுசனமரபு, வெகுசனப் பண்பாடு என்பது அர்த்தமற்றதாகவே காணப்படுகின்றது. அது வெகுசனவிரும்பை வெளிப்படுத்தும் அல்லது உருவாக்கும் அதிகாரத்துவத்தின் குரலாகவே இருந்து வருகிறது. வெகுசனப் பண்பாடு என்ற பெயரில் செயற்கையான பண்பாடு உருவாக்கப்பட்டு ஒருசில பல்தேசிய நிறுவனங்களால் பொதுமக்கள் விழுங்கி ஏப்பம் விடப்படும் நிலைமையே உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நோக்கிலேயே பல எண்ணக்கருக்கள் அறிவியற் பரப்பில் 'சல்வீனியாக்கள்' போல் படரவிடப்படுகின்றன. எனவே இத்தகையதொரு சிக்கலான சூழ்நிலையில் பல்வேறு எண்ணக்கருக்களையும் யதார்த்தத்தளத்தில் நின்றுகொண்டு விவாதங்களுக்குட்படுத்தி உள்வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

எனவே இந்த விவாதங்களை முன்னெடுப்பதற்கும் மாற்றுச் சிந்தனைகளை முன்வைப்பதற்கும் மாற்றுவுடிவங்களைத் தேடு

வதும் தவிர்க்க முடியாததாகிறது. இந்த வகையிலேயே கவிதை என்ற வடிவத்திலும் மாற்று வடிவங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. எழுத்தறிவுமரபிலிருந்து, வாய்மொழிமரபும் எழுத்தறிவுமரபும் இணைந்த மரபு (ORAL + LITERATURE ⇨ ORATURE) பிரயோகத்திற்கு வருகிறது. இதில் ஆபிரிக்கக் கவிஞரான காப்றியல் ஒக்காராவின் பங்கு முக்கியமானது. அவர் இதனையொரு கோட்பாடாகவே முன்வைத்துள்ளார். இது கட்டியுல வாசிப்புக்கும்; ஆற்றுக்கையாகப் பார்த்தலுக்கும்; கேட்டலுக்குமுரிய வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதன்காரணமாக இம்மரபின் தொடர்புகொள்ளல் வட்டம் மிகப்பரந்ததாக இருப்பதுடன் நேரடி எதிர்வினைக்கும்; பங்குபற்றலுக்கும் வாய்ப்பையும் வழங்குகிறது.

வாய்மொழிமரபும் எழுத்தறிவுமரபும் இணைந்த மரபின் (ORATURE) முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், அது தொடர்புகொள்ளலில் ஆற்றுகைமுறைக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம், புத்திஜீவி அனுபவ வட்டத்திலிருந்து பொதுஜன அனுபவ வட்டத்திற்கு கவிதையை விசாலித்துச் செல்லல், இலக்கியத்தை காலனித்துவத்திலிருந்து விடுவித்தல் என்பவற்றிற்கு அது வழிவகுப்பதாகும்.

இத்தகையதொரு சிந்தனைப் போக்கை விவாதத்திற்குக் கொண்டுவரும் தன்மையுடையதாக அ. ச. பாய்வாவின் "காத்திருப்பேன்..." கவிதை அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

அன்புள்ள மாமி பெற்ற அழகு நிறை எந்தனத்தான் உங்களன்புப் பாறிமச்சாள் நானெழுதும் கடிதமீது, அறுவடைக்குப் பின்னமக்கு திருமணமாம் சித்திரையில் அம்மாச்சி சொன்னவராம் அதனாலே எழுதுகின்றேன்

பட்டியிலே வள்ளிப்பசு போட்டதொரு கன்றுநாம்பன் நாம்பனுக்கு உங்கள்பெயர் நான்வைத்துக் கூப்பிடுறேன்;

வட்டியடி வைரவர்க்கு
வருந்திங்கட் கிழமைபொங்கல்
கரத்தைகட்டிப் போகின்றோம்
கையோடு வந்திடுங்க

மத்தளமும் கூத்தென்றும்
மத்தியிலே களரிகட்டி
சித்திரைக்கு நம்மூரில்
சரியான முகப்பாத்தி;
பவுர்ணமிக்கு சலங்கைகட்டு
பரியாரி குடிப்பூசை;
வாளவீமன் கூத்துக்கு
அண்ணாவி, நல்லதம்பி.

களமொழிஞ்சி வீடெல்லாம்
அட்டியிலே நெல்புரையும்,
இளவட்டம் நிலவினிலே
கிளித்தட்டு விளையாடும்,
முச்சந்திப் புளியையிலே
ஊஞ்சல்கட்டி ஊராரும்,
சித்திரையும் நெருங்குவதால்
சேர்ந்தாப்போல் வந்திடுங்க

பெரியப்பா 'செல்' விழுந்து
பெரியாஸ்பத்திரி வாட்டில்
மூத்தம்மான் சந்தியிலும்
புதிதாக ஒரு 'சென்றி'
மாரியம்மன் பூசாரி
ஆமிசுட்டுச் செத்துப்போனார்
மறக்காம கையோட
'ஐடிண்டி' கொண்டுவாங்க

பட்டியுடன் பால்கறந்து
சட்டியிலே நெய்யுருக்கி
சுட்டபணி யாரம்நல்ல
அரியதரம் சோகியென்று
வட்டியிலே இலைபோட்டு
வெல்லத்தில் பாகுமிட்டு
கட்டித் தயிர் போலக்
காத்திருப்பேன் வந்திடுங்க.

ஒரு கடிதத்தைப்போல கவிதையை
ஆரம்பிக்கும் பாய்வா, வாய்மொழி இலக்
கியமரபுக்குரிய 'கவி' எனும் பாவகையினை
ஓத்ததாக இதனை வடிவமைத்திருக்கிறார்.
காதலி கூற்றாக ஆறு பத்திகளில் அமைந்
திருக்கும் இக்கவிதையில், எளிமையான
பேச்சுமொழி கவிதைமொழியாகி இருக்

கிறது. இக்கவிதையைப் பார்த்து வாசிக்கும்
பொழுது அது காதலி கூற்றாய் காதில்
விழுகிறது. மெளனவாசிப்பு உடைபட்டு,
வாய்விட்டு வாசிக்க வைக்கிறது. வாய்விட்
டுச் சொல்ல வைக்கிறது. அபிநயக்க வைக்கி
றது இந்தவகையில்மேற்படி கவிதைகாபிரியல்
ஓக்காரா குறிப்பிடுகின்ற வாய்மொழிமரபும்
எழுத்தறிவுமரபும் இணைந்த மரபின்
(ORATURE) பண்புகளைக் கொண்டிருப்
பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இதன்கார
ணமாக இக்கவிதையின் தொடர்புகொள்
ளல் வட்டம்கட்புல வாசிப்பிற்குரியதாகவே
இருக்கும் நவீனகவிதைகளின் தொடர்பு
கொள்ளும் வட்டத்திலும் விசாலமானதாகச்
செல்லும் வலுவைக் கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வாறாக வடிவமென்ற வகையில்
புதியதொரு தன்மையைக் கொண்டிருக்கும்
மேற்படி கவிதை காட்சிகளைச் சித்திரித்துச்
செல்வதிலும் புதியதொரு முறையைக்
கொண்டிருக்கிறது, வாய்மொழிமரபுக்குரிய
கவிஞர்கள் மனோரதிய சித்திரிப்புகளில்
கவனம் செலுத்துபவராகவே இருப்பர்.
நவீன கவிஞர்களோ நிகழ்காலத்தின் குரூர
யதார்த்தங்களை மூளையைக் கசக்கிப் பிளிய
வைக்கும் படிமங்களில் வடித்திருப்பர்.
ஆனால் பாய்வாவின் மேற்படி கவிதை
இவையிரண்டினதும் பொருத்தமான இணை
வைக் கலைத்துவமாகக் கொண்டமைந்திருக்
கின்றது.

கவிதையின் முதல் நான்கு பத்திகள்
மரபுரீதியான சித்திரிப்புகளுடன் வளர்த்துச்
செல்லப்பட்டு, ஐந்தாவது பத்தியில் திடீ
ரென்று 'ஷெல்' விழுந்து வெடித்த அதிர்ச்
சியை ஏற்படுத்துகிறார். அறுவடை, பொங்
கல், கூத்து, கிளித்தட்டு, ஊஞ்சலாட்டம்
என வாழ்ந்த சமூகத்தில் 'ஆமி'யும்,
'ஐடிண்டி'யும், 'ஷெல்'லும், 'சென்றி'யு
மென்றாயிற்று, அப்பிடியிருந்தாலும் காதல்
சாகாது "கட்டித்தயிர் போல" போருள்
ளும் அது வாழ்ந்திருக்கும். போரின் நெருக்கு
வாரங்களுக்குள்ளும் உயிர்ப்புடன் வாழத்
துடிக்கும் ஆத்மாவின் குரலாக அமையும்
இக்கவிதை,

“தம்பி கடையினிலே
தாடிப்பட்டி மோட்டினிலே

படி 5 சித்திரை 1997

வாறேனென்று சொன்னியண்டா
வந்துநிற்பேன் வாசலிலே'

என மரபுரீதியான 'கவி'யைப் போல,

‘பட்டியுடன் பால்சுறந்து
சட்டியிலே நெய்யுருக்கி
சுட்டபணி யாரம்நல்ல
அரியதரம் சோகியென்று
வட்டியிலே இலைபோட்டு
வெல்லத்தில் பாகுமிட்டு
கட்டித் தயிர்போலக்
காத்திருப்பேன் வந்திடுங்க’.

என்று நிறைவுபெறுகிறது.

எனவே கட்புலவாசிப்புக்கும் அதேவேளை ஆற்றுகைக்கும் (PERFORMANCE) உரிய வகையில் அமையும் இலைபோன்ற கவிதை களுடன் தனியனாய் அல்லது இருவராய் அல்லது குழுவாய், ஓரிரு இசைக்கருவிகளுடன் கிராமங்களில் தனித்துவிடப்பட்டிருக்கும் மக்களிடம்; தொடர்புசாதனங்களால் முற்றுசெய்யப்பட்டிருக்கும் மக்களிடம் நேரடியாகச் செல்லும் மரபொன்றுக்கு வித்திடப் படுமானால் பொருள் நெஞ்சுறைந்து போயிருக்கும் மக்களது மனங்களில் ஜீவநீர் வார்ப்பதாயிருக்கும். தனிமையில் உள்ளுறைந்து மெளனமாகிப் போயிருக்கும் சமூகம் உயிர்த்துடிப்புடன் இயங்க அது உந்தும்.

இளைஞர் களம்

வளர்ந்து வரும் இளம் கவிஞர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் எண்ணத்துடனேயே இளைஞர் களம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது

இளைஞர் களம் பகுதிக்கு உங்களிடமிருந்து கிடைத்த ஆதரவுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதுடன் தொடர்ந்தும் உங்களிடமிருந்து ஆதரவினை எதிர்பார்க்கின்றோம்

ஆர்வமுள்ள இளம் கவிஞர்கள் எவரும் இப்பகுதிக்கு கவிதைகளை எழுதி அனுப்பலாம். ஆசிரியர்

எப்ப.....?

த. மலர்ச் செல்வன்

ஆரையம்பதி

நாளுக்கு நாள்
உருகிப் போகிறேன்
எங்கள் வீட்டு வேலித் தார்ப்பீப்பாவைப் போல்
பகலில் மட்டுமல்ல
இரவுகளிலும் தான்!

எப்ப தீர்வதோ?

நானும், எப்ப... சதைகெட்டி வளர்வதோ?

ஓர் கொழுத்த நண்டாய்

காளி கோவிலுக்கு நேர்த்தியாய் வந்த

அந்த கொழுத்த ஆடாய்

கொள்ளஆசையிராதா எனக்கு?

துப்பாக்கிச் சன்னத்திற்கும்
 ஷெல் வீச்சுக்கும்
 வானவெளியில் வறல் உறுட்டும்
 அந்த நாசமறுப்புக்கும்
 என் இதயம் கரிசிப் போகிறதே!

90க்கு முன்னரேயிருந்தே
 மெழுகாய் உருகுகிறேன்.
 கல்லடி வதைமுகாமும்
 பூசாத் தடுப்பு முகாமும்
 மகசீன் சிறைச்சாலையும்

எனை, நல்ல கவனிப்பு
 ஊத்தை அப்பி, வீணி வழிந்த
 தலையணையுறை வெளிர்வெழுப்பிலும்
 அற்புதம்.

இன்னும் எவ்வளவு காலம்தான் வாழ்வனோ?
 ஒரு பட்டுப் பூச்சிக்காலம் தானோ?
 வெடிகளில்லாத இராக்களில்
 ஆந்தைகளும், நாய்களும்
 எனை பயமுறுத்திக் கொள்கின்றனவே.
 என்ன செய்ய...?

அவளையும் காணோம்
 என் அருகில் வந்து இராளோ?
 என் கனவுகளிலாவது வந்து துலையாளோ
 நாசமாய்ப் போனவள்.

அப்பே,
 அந்தா ஒரு பட்டாளம்
 கும்மிருட்டாய் வருகுதே!
 யாரைக்கொள்வார்களோ?
 யாரில் குளிர் காயப்போகிறார்களோ?

பின்பக்க வேலி பிய்ந்து சாய
 கிறவல் புட்டியில் தடக்கி விழுகிறேன்.
 நெஞ்சில் ஓர் சன்னம் பாய்ந்து கொள்ள.

இளைஞர் களம்

நேற்றய இரவு

பிரியா-மகாலிங்கசீவம்

கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்

வாசல் திறந்ததும் கண்விழித்தோம்
எங்கள் சோதரர் சிந்திய
செங்குருதிக் கோலங்களில்...
கோலம் கடந்து
வாசல் வந்தோம்
துப்பாக்கி ரவைகள்
சுவைபார்த்த பின்னே - அங்கங்கே
சப்பித் துப்பிவிட்டுப் போன
உடலங்கள்!...
கையிழந்து காலிழந்து
மண்டை பிளந்து ...அன்று
மண் சுமந்த மேனியர் இன்று
மண் சுமக்கக் கிடக்கின்றனர்.

மின்சாரம் கழுத்தறுக்கப்பட்டு
இரவு இருட்டில் தொலைந்துபோயிருக்க...
காலடிச் சத்தங்கள்
நாய் குரைப்பில் கரைந்து போகிறது.
அவசர அவசரமாய் பூட்டிக்கொண்ட
கதவுகள்...
பூட்டிய கதவுகளையும் தாண்டிவந்து
உள்ளே விழுந்தது
முற்றத்தில் நடந்த பேச்சுக்கள்
நாங்கள் அவர்களல்ல என்று
அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கும் போதே
உறுமிப் பாய்தது தோட்டா
நாளைய செய்தியில்
இவர்கள் அவர்களாகவே
கணிக்கப்படுவார்கள்
எங்களுக்கு மட்டும்
செய்தியின் பின்னணியில்
நேற்றய இரவு நிழற்படமாய்!...

இளைஞர் களம்

திருவிழாவும் தீமிதிப்பும்

எஸ். எஸ். சுகிர்தராஜன்
கல்முனை - 01

இந்த ஆண்டு
மக்கள் மனதை பறித்த ஆண்டு
மனங்களை குளுமையாக்கி
ஆண்களும் பெண்களும்
கைகோர்த்து திரிந்த ஆண்டு.

இந்த ஆண்டில்
கோடை சரிந்த நேரம்
மழை பெய்தது உண்மை தான்
ஆனாலும்
குருதியிடம் தோற்றுவிட்டது.

கடந்த ஆண்டு
ஒப்பந்தமும் ஒப்பாரியுமாக
காலம் கழிந்தது
இந்த ஆண்டிலும்
கழுத்தறுப்புக்கள் தாண்டவ மாடுகின்றன

சென்ற ஆண்டுகளில்
விசுவாசமானவர்கள் என முணுமுணுக்கப்பட்டது
இந்த ஆண்டில்
முற்றுகையிடப்பட வேண்டும் என
முத்திரை இடப்பட்டுள்ளது.

எனக்கு நினைவிருக்கும்
எவர்க்கும் நினைவிருக்கும்
இந்த ஆண்டு தீப்பளையம்
பால்பளையத்தோடு மட்டும் முடியவில்லை
இரத்ததானமும் இடம்பெற்றது.

இந்த ஆண்டு
சென்ற ஆண்டை கழித்து விட்டு
வரும் ஆண்டோடு புணர்ந்து கொள்ளும்
வரும் ஆண்டு
இந்த ஆண்டை நினைத்து
கண்ணீர் சிந்தும்...
கண்ணீரில் தண்ணீர் இராது
எல்லாம் சிவந்திருக்கும்.

இளைஞர் களம்

எங்கள் தேசம்

ஏ. கே. தயானந்தன்
கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்

வாழ்க்கையே கேள்வியாகி
மரணமே நிஜமாகி
உண்மையே மரணித்ததாகி
மண்ணோடு மண்ணாய்ப்
போய்க்கொண்டிருக்கும்
தேசம் எங்களது

நாளை இருப்போமா என்ற பயமும்
இன்று ஏதாவது
நடந்திடுமோ என்ற
எண்ண அதிர்ச்சியும்
இந்த இடத்தைக்கடந்தால்
சரிதான் என்று
கடவுளை நினைக்கின்ற
இதயமும்
எங்கள் தேச மனிதர்கள்
எவர்க்கும் உண்டு

உற்றார் உறவினர்
தாய் தந்தையர்
குடும்பம் குழந்தை
பாசம் நேசம்
கோபம் தாபம்
சினம் சிரத்தை
என்ற இணைப்புகளில்
வாழவேண்டிய வாழ்க்கையோ
பிணைப்புகள் இன்றி
வலுவிழந்து
வாழ்க்கையில் மரணம் உண்டு
என்ற நிலையைக் கடந்து
இன்று எமக்கு மரணந்தான்
என்றகுழலின் நடுவே வாழும்
வாழ்க்கையாகிப் போய்விட்டது

இளைஞர் களம்

தனிமனிதன், சமூகம், கலை

நி. பாலசுரோஜினி

கலையானது மனிதன் தன் சிந்தனைகளையும் புறவுலகப் படிமங்களையும் வெளிக் கொணரும் ஊடகமாகும். இவ்வூடகம் மனிதனுக்கும் (படைப்பாளிக்கும்) சமூகத்திற்குமான பாலமாகவும் விளங்குகின்றது. இங்கு மனிதர்கள்தான் சமூகம், சமூகம் தான் மனிதர்கள் எனும் நிலையில் கலைகளினது செயலாக்கம் விரிஷப்பட்ட ஒன்றாக அமைந்து விடுவதும் உண்டு. மனித நடத்தை என்பது வெளிச்சூழ்நிலைகளினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மனிதன் தன் தேவைகளை சமூகத்திற்குரியதாகவும் சமூகத்தினை தமக்குரியதாகவும் அமைத்துக் கொள்கிறான். இதனாலேயே சமூகப் பண்புடைய தொரு பிரச்சினையாக அவன் தனக்குரிய கட்டுப்பாட்டை கலையாக்க முயற்சிகளில் வெளியிடுவதுடன் மட்டுமல்லாது தன்னாலல்லாது சமூகத்தினாலேயே தான் அப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படலாம் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்கிறான். தனியாள் ஆளுமை, வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைகள் என்பவற்றினை சமூகத்தில் ஏற்படுகின்ற முன்னேற்றம் உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றது. பல்வேறுபட்ட தனியாள் ஆளுமைகளின் தொகுதியே சமூக வாழ்வுக்கு வழிசமைக்கின்றது. எனவே மனித வாழ்வும் அவற்றின் இயல்பும் தற்சார்பற்ற பண்பும் சமூக தரப்பட்ட வளர்ச்சி நிலைகளினால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதுவே கலையில் மனிதரது பிரக்ஞையின் எல்லை யாகவும் உள்ளது.

மனிதனது சுயபிரக்ஞை என்பது பல்வகைப்பட்ட தனியாட்களின் நோக்கு நிலையே என்னும் அபிப்பிராயத்தை கொண்டுள்ளோர் கருத்துப்படி கலையானது எத்தகைய சமூகப்பண்புகளையும் கொண்டிருப்பதில்லை. அது தனியாளின் ஆத்மீக உள வெளிப்பாடாகவே உருவாகின்றதென்றும் கொள்ளப்படுகிறது. இவர்களது கருத்துப்படி கலையானது எத்தகைய சமூகப் பணியையும் நிறைவேற்றுவதில்லை என்றும் புறநிலைய தார்த்தத்துடன் எத்தகைய தொடர்பினை

யும் கொண்டிருந்ததில்லை என்றும் எத்தகைய நிபந்தனைகளுக்கும் உட்பட்டதல்ல என்றும் எத்தகைய கட்டுப்பாடுகளும் இருத்தல் கூடாது என்பதும் இவர்களது நியாயமாகும், எதுவித நோக்கங்களும் இல்லாது தன்னியல்பான வெளிப்பாடாகப் படைக்கப்படுவதே கலையாகும். அதாவது கலை கலைக்காக என்ற நிலைப்பாடு. இதன்படி கலையானது கலைஞனின் அக உலக உணர்வுகளையும் கற்பனைகளையும் தனி ஆள் அனுபவ வெளிப்பாடாக தனிந்நு வேறு யாதாயினும் ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதாகவோ, பிரதிபலிப்பதாகவோ இருப்பதில்லை. ஆனால் இத்தகைய கருத்துக்களைக் கொண்டோரின் அபிப்பிராயப்படி இவ்வாறு இருக்கும் நிலை கூட சமூக வளர்ச்சியில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையின் பிரதிபலிப்பாகும்.

எத்தகைய கலைப்படைப்புக்களிலும் எந்த ஒரு படைப்பாளியும் தன்னைத்தானே மட்டும் வெளிப்படுத்துவதில்லை. படைப்பாளி (கலைஞன்) சமூகத்தினின்றும் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களில் இருந்தும் சுயாதீனமாக இயங்க முடியாது. உள்ளடக்கத்தில் அவனது ஆற்றலும் பிரக்ஞையும் சமூக வரலாற்று சந்தர்ப்பங்களினாலேயே உருவாக்கப்படுகின்றது. வரலாற்று நிபந்தனைகளே மனிதரது கலைபற்றிய பிரக்ஞையும் அவர்களது ஆற்றலையும் உருவாக்குகின்றது. அதேபோல் இவ்வயதார்த்தம் தரும் சமூக வாழ்வு, படைப்பாற்றல் என்ற செயலுக்காக காரணியை உருவாக்குகின்றது. மனித உள்ளமும் நற்சிந்தனையும் இதனாலேயே உருவாக்கப்படுகின்றதெனலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட காலச் சூழ்நிலையே குறிப்பிட்ட வகையான மனிதப் பண்புகளிற்கும் சிந்தனைகளிற்கும் காரணமாகிறது. கலாரசனை சார்ந்ததும், கருத்துநிலை சார்ந்ததுமான கலையாக்கப்பண்புகளின் வெளிப்பாடுகளின் உதயம் அதற்குச் சாதகமான சமூக வரலாற்று சூழ்நிலைகளை வேண்டி நிற்கிறது.

படி 5 சித்திரர் 1997

கலைஞன் தான் வாழும் சமூக சூழ்நிலைகளில் இருந்து தன்னை விடுவித்து சுயாதீனமாக இயங்க முடியாது கலையாக்கங்களும் வெளிப்படும். சமூகவரலாற்று சூழ்நிலை ஒன்றில் இருந்து ஒன்று பிரிக்கப்பட முடியாதனவாகும். கலைஞனின் ஆளுமை சக்தி வாய்ந்ததாக இருப்பின் அவனது கலைப்படைப்புதன் காலத்தின் முன்னோடியாகவும் எக்காலத்தும் சமூக வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வதாகவும் இருக்கும்.

கலையைப் பொறுத்த வரையில் மனிதரிடையே காணப்படும் சுய பிரக்ஞையின் தரத்தில், வேறுபாடுகள் காணப்படலாம். இத்தகைய தரவேறுபாடுகள் சமூக நிலையின் பாதிப்பினை எந்தளவிற்கு கலைஞன் அறிஞன் அறிந்து கொண்டுள்ளான் என்பதில் இருந்து பெறப்படும் சமூகத்தின் யதார்த்த நிலைகளைப் புரிந்து கொண்டும் சமூகத் தேவைகளைப் புரிந்து கொண்டும் அதற்கேற்ற வகையில் தன் கலையாக்க முயற்சிகளை கலைஞன் அமைத்துக் கொள்கிறான். அத்தகையதொரு செயற்பாட்டிற்கான சுய பிரக்ஞையே கலைஞனின் உணர்வு பூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்கு காரணமாகிறது. கலைக்குரிய சமூகப்பணி என்பது இங்கு சமூகத்தின் விதிமுறைகளை அறிந்து கொள்வதுடன் மட்டுமல்லாது சமூகத்தின் வளர்ச்சி நிலைகளைப் புரிந்து கொள்வதிலும் தங்கியுள்ளது. இத்தகைய ஒரு செயல் முறையின் பெறுபேறாககலை உருவாவதுடன் அது மனிதன், சமூகம் என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்கான கருவாகவும் செயற்படுகின்றது. இதுவே கலையின் பணியுமாகின்றது.

கலைஞனின் படைப்பாளுமை என்பது சுயமாக கலைஞனின் உள்ளார்ந்த பண்பு

களின் அடிப்படையாக அதாவது மேதை என்பதனால் புலமை சார்ந்தகருத்துக்களைத் தருகிறான் என்பதனாற் போற்றப்படுவது தவறாகும். எவன் ஒருவன் தன் படைப்புக்களினால் மானிடத்தின் ஆத்மீக தேவைகளை நிறைவேற்றியும் மற்றவர்களுக்கு உணர்த்தியும் கொள்ள முடிகின்றதோ, எவன் ஒருவனால் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கான கருத்தியல் நிலை சார் தேவைகளைத் தன் படைப்புக்களின் மூலமாக பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடிகிறதோ அவன்தான் மேதாவி யானகலைஞன் என்கின்றதகுதியைப்பெற அருகதை உடையவனாக இருக்கின்றான். அவனது படைப்புக்களே சமுதாயத்தை சிந்திக்க வைக்கின்றது. இத்தகைய சிந்தனையைத் தூண்டுவதே கலையின் சமூகப்பணியாகின்றது.

கலையின் சமூகப்பணி என்பது சமூக நல முன்னோக்குடன் தெளிவான ஆழமான தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதாகும். மனித நல முன்னோக்கின்றி சமூக வாழ்விக்கான செயலாக்கம் பற்றி சிந்திக்க முடியாது செயல் நோக்கம் உடையதும் பிரக்ஞை பூர்வமானதுமான கலைப்படைப்புக்கள் சமூகத்தின் தற்சார்பற்ற வளர்ச்சிப் போக்குடன் முரண்படல் முடியாது. அது சமூகத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கினை பிரதிபலிக்கலாம். அப்பிரதிபலிப்பு மானிடத்தின் பூரணத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதாக அதற்கான வழிகளை விளக்குவதாக சமூக முன்னேற்றத்தின் உணர்வு பூர்வமானதும், அறிவு பூர்வமானதுமான வெளிப்பாடாக அமைய வேண்டும். அப்போதுதான் சமூகத்திற்கான நல்ல பணியைச் செய்ததாக அப்படைப்பு நிலைபெறுகிறது.

நாடகப் பிரதிப் போட்டி — 97

பிரான்ஸ் நாட்டிலுள்ள 'மகாஜன கலை வட்டம்' யாழ் மகாஜனக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்களின் நினைவாக சர்வதேச ரீதியாக நாடகப் பிரதிப் போட்டியொன்றினை நடாத்துகின்றனர்.

* விருப்பமான எவரும் எந்த நாட்டிலிருந்தும் எந்தக் கருப் பொருளை மையமாகக்கொண்டும் நாடகப்பிரதிகளை எழுதி போட்டிக்கு அனுப்பலாம்,

* படைப்புக்கள் எங்கும் மேடையேற்றப்படாததாகவும் பிரசுரமாகாததாகவும் இருத்தல் வேண்டும். போட்டி முடிவுத்திகதி: 24-06-1997.

* அனுப்பவேண்டிய முகவரி: Y. Sivalingam, 4 Allee Racine, 93270 Seman, France.

நவீன இலக்கியமும் மாக்விச எழுத்தாளர்களும்

தமிழக அறிஞர் எஸ். வி. ராஜதுரை அவர்களுடனான

கலந்துரையாடல்

பாலககுமார்

எஸ். வி. ராஜதுரை இன்று நம்மத்தியில் இருக்கின்ற ஒரு ஆரோக்கியமான மாக்கிய சிந்தனையாளர். அண்மையில் தமிழகம் சென்றிருந்த பொழுது அவருடனான ஒரு சந்திப்பு அதனை ஈழத்து இலக்கிய ஆர்வலர்களுள் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு முயற்சியாகவே இதனை நான் எழுதுகிறேன். எஸ். வி. ராஜதுரையும் அவரோடு இணைந்து பணியாற்றுகிற பெண்ணிய சிந்தனையாளர் வ. சீதாவும் தமிழுக்கு பல நல்ல நூல்களை படைத்தளித்துள்ளனர். அந்த வரிசையில் அண்மையில் வெளிவந்துள்ள நூல் பெரியார் ஈயமரியாதை சமதர்மம் என்பது இன்று அறிவுஜீவிகள் மட்டத்தில் பேசப்படுகின்ற இந்த நூல் தமிழில் மிகமுக்கியமான ஒரு வரவாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. பெரியார் பற்றிய புதிய மதிப்பீடாகவும் இருக்கிறது. நமது கடந்தகால மாக்கியர்கள் விட்ட தவறை நிவர்த்திக்கும் வகையில் இந்த ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

இன்று இந்தியாவில் பழம்பெரும் விடுதலைப் போராட்டத்தலைவர்களும் மகாத்மா காந்தியும் பின்தள்ளப்பட்டு அம்பேத்கார், பெரியார் என்ற இருவரதும் பணிகள் மறுமதிப்பீடு செய்யப்பட்டு இந்தியாவின் புதிய பண்பாட்டியல் வரலாற்றில் இந்த இருவரும் பங்கும் பணியும் பெரிதாக முக்கியப்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு காலகட்டத்தில் பெரியார்பற்றிய எஸ். வி. ராஜதுரையின் நூல் வெளிவந்துள்ளமை ஒரு தேவையை பூர்த்தி செய்துள்ளது. எஸ். வி. ராஜதுரையினுடனான சந்திப்பில் நான் அவரிடம் கேட்ட முதல் கேள்வி ஏன் நீங்கள் பெரியாரைத் தூக்கிப்பிடிக்கிறீர்கள் என்பது.

நான் பெரியாரைத் தூக்கிப்பிடிக்கவில்லை ஆனால் இன்று அவர் தமிழ் நாட்டின் பண்பாட்டியல் வரலாற்றிலும் இந்திய சமூக அரசியல் தளத்திலும் மிகமுக்கியமான ஒருவராக கணிக்கப்படுகிறார். தமிழ் நாட்

டில் அவருடைய கருத்துக்கள் புதிய கலாசார மாற்றத்திற்கு வழி அமைக்கின்றன. எழுந்து வந்த பால்பனிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக நின்று குரல் கொடுத்தனர். அவர் தான்றினைத்த வழியில் உண்மையுடன் செயல்பட்டவர். இன்றுவரை தமிழ் நாட்டில் மதவாதமும் ஏனைய அடிப்படைவாதங்களும் பெரிய அளவில் தலைதூக்காமல் இருப்பதற்கு பெரியாரே காரணம் பெரியார் பற்றி ராஜதுரை அவர்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்த பொழுது இலங்கையில் பெரியார் போன்ற ஒருவர் இல்லையே என்ற ஆதங்கம் எனக்குள் ஏற்பட்டது.

பெரியார் ஒரு எதிர்ப்புக்குரலாக தொழிற்பட்டவர் இன்று பெரியார் தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமல்ல சகல இந்திய அளவிலும் அவரது பணிகள் உணரப்பட்டுள்ளன.

இன்றைய இலக்கியச்சூழல் பற்றி எங்களது உரையாடல் திசைதிரும்பிய பொழுது "நவீனம் என்ற பெயரில் மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஏதோ ஒரு வகையான எழுத்துக்களை எல்லோரும் தூக்கி நிறுத்துகின்றார். இதனோடு எனக்கு உடன்பாடில்லை. எழுத்தாளன் என்ன சொல்கிறான் என்பதை வாசகன் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் அப்பொழுதுதான் அந்த எழுத்திற்கு பலம் இருக்கும் இன்று தமிழில் ஏற்பட்டு வருகின்ற இந்தப்போக்கு ரொம்ப ஆபத்தானவை என்றார்" இதே கருத்தையே நான் சந்திக்க பல எழுத்தாள நண்பர்கள் என்னோடு பகிர்ந்து கொண்டனர். இவர்கள் யாருக்கு எழுதுகிறார்கள் என்ற கருத்து இன்று எழுப்பப்படுகின்ற பிரச்சினையாக உள்ளது.

காலச்சுவடுபற்றி உரையாடல் திரும்பிய பொழுது மேலும் மேலும் பிராமணிய ஆதிக்கத்தை வளப்படுத்துவதற்கான மேலாண்மைத்தனத்தையே காலச்சுவடு செய்கிறபணி

படி 5 சித்திரை 1997

எனக்குறிப்பிட்டார். இத்தகய சஞ்சிகைகளில் எழுதுவது பிழையானது என்ற பொருள்பட அவருடைய கருத்துச்சென்றது. குறிப்பாக எம். ஏ. நுஸ்மான் போன்றவர்கள் காலச் சுவட்டில் எழுதவே கூடாது என்று வாதிட்டார். இவர்கள் எப்படி தங்களை மாக்கியர்களாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இது பற்றிக் கதைத்தபொழுது மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டவராகவும் கோபமுடையவராகவும் காணப்பட்டார். அவருடைய கோபம் எனக்குநியாயமாகவே பட்டது, இன்றைய இலக்கியச் சூழலில் மாக்கியர்களே நிறம் மாறியவர்களாக உள்ளனர் ஆனால் இலக்கிய அடிப்படை வாதிகள் தங்கள் கருத்து நிலைத்தளத்தில் மாறுபாடு அடையவில்லை அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களுக்கு மேலும் முண்டு சேர்ப்பதற்காக மாக்கியர்களை பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இன்று பல மாக்கிய எழுத்தாளர்கள் தங்களை மாக்கியர்களாக வெளிக்கட்டிக் கொள்ளத்தயங்குகிறார்கள்.

புதிய நவீனத்துவ இலக்கிய கொள்கைகள் பற்றி எங்கள் உரையாடல் சென்ற பொழுது “இவர்கள் காலத்துக்கு காலம் திருவிழாவில் பலூன் விற்பவர்கள் போல ஒவ்வொரு கொள்கைகளை தூக்கிப்பிடித்துக் கொள்வார்கள்” இதனால் தமிழ் எழுத்துலகத்திற்கு பெரிய நன்மைகள் ஏற்பட்டு விடப்போவதிவ்வலை. இதைப்பற்றி நாம்

கவலைப்படவும் தேவையில்லை. ஏனெனில் இவர்கள் அடுத்ததிருவிழாவுக்கு வேறொரு வகையான பலூன் விற்பார்கள். நமது தமிழ் மரபோடு இணையக்கூடியவற்றை நாம் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்றார்.

எஸ். வி. ஆர் அவர்கள் தமிழ் இசைபற்றியும் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவராக உள்ளார். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் இசைபற்றிய காத்திரமான சிந்தனைகளை எழுப்புவராகவும் அவைபற்றிய விவாதங்களில் ஈடுபடுபவராகவும் எஸ். வி. ஆர் உள்ளார். அண்மையில் நடைபெற்ற தமிழ் இசைவிழாவில் இவர் ஆற்றிய உரை முக்கியமான ஒன்று தமிழ் இசைபற்றிய இவரது சிறிய நூல் ஒன்று விரைவில் வெளிவரவுள்ளது. விரைவில் உலகில் உள்ள தமிழ் மாக்கிய சிந்தனையாளர்கள் அனைவரையும் இணைத்துக் கொண்டு தான் ஒரு சஞ்சிகையை தொடங்கப்போவதாக குறிப்பிட்டார் அதற்கான முயற்சிகளில் தான் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ளதாக கூறினார். இன்றைய இலக்கியச் சூழலில் இது முக்கியமான விடயம். இதன் தேவை இன்று உணரப்பட்டுள்ளது. பெரியார் பற்றிய இவரது நூல் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவரவுள்ளது. இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள நூல்பெரியாரின் முன்பகுதி வாழ்வையே ஆராய்கிறது எதிர்காலத்தில் பெரியார் பற்றிய முழுப்பணிகளையும் ஆராய்கின்ற ஒரு நூலையும் எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் எஸ். வி. ஆர் உள்ளார்.

இழப்பும் வேண்டதலும்

படியின் மூலம் மோசேயின் டயறிக்குறிப்புகளை வாசகர்களும் பகிர்ந்து கொண்டது யாவரும் அறிந்ததே.

துர்ரதிஸ்டவசமாக மோசேயின் டயறி தொலைந்து விட்டது. படியின் வாசகர்கள் மோசேயின் டயறிக் குறிப்புகளை வாசிக்க ஆவலாய் உள்ளார்கள் மோசேயின் டயறியை யாராவது கண்டெடுத்தால் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு டயறிக் குறிப்புகளை எமது வாசகர்களும் பகிர்ந்து கொள்ள வாய்ப்பளிக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

— ஆசிரியர் —

மகா வித்துவான் எவ். எக்ஸ். சி. நடராசா ஒரு பன்முகப் பார்வை

மட்டக்களப்பில் பெரும் அறிஞர், இலக்கியச் செம்மல், கலாகூரி
மகா வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்கள்
(FRANCIS XAVIER CHINNIYA நடராசா)

யாழ்ப்பாணத்தின் காரை நகரை சேர்ந்தவரான இவர் திருமணத்தின் பின் மட்டக்களப்பு வாசியானவர். எண்பத்தாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து அறுபது வருடங்களுக்கு மேலாக இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தின், இலக்கணத் தமிழின் அடையாளச் சின்னமாகத் இருந்தவர்.

நவீன இலக்கியவாதத்துடன் பல கோணங்களில் முரண்பட்டாலும் நவீன இலக்கிய முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டவர்.

இத்தகைய ஒருவரது இழப்பு இலக்கிய உலகுக்கு பேரிழப்பே.

1995 இன் இறுதியில் நவீன இலக்கியவாதி கவிஞர் வி. ஆனந்தனது இழப்பின் இடைவெளி நிரப்பு படாதிருக்கும் நிலைவில் பழந்தமிழ் இலக்கியவாதி F. X. C நடராசாவினது இழப்பும் ஏற்பட்டுள்ளது.

அமரர் வி. ஆனந்தனும் அமரர் F. X. C நடராசாவும் இலக்கிய உலகின் வெவ்வேறுபட்ட இரு கோணங்கள், இரு தூண்கள்.

மகாவித்துவான் அவர்களது பேச்சும் எழுத்தும் இலக்கணத் தமிழின் வடிவங்கள். இலக்கண கவனிப்பில்லாத எழுத்தாளர்களுக்கும் பேச்சாளர்களுக்கும் இறுதி வரை ஒரு சிம்ம சொப்பனமாகவே திகழ்ந்தவர். இவரது எந்தவொரு எழுத்துருவும், பேச்சும், இலக்கணத்தமிழை வழியுறுத்துவதாகவே அமையும்.

இன்றைய இளம் இலக்கியவாதிகளுக்கும் மகாவித்துவானுக்கும் இடையிலான தொடர்பு நீண்டதொரு இடைவெளியை கொண்டது. அவருடனான உடன்பாடுகளை, முரண்பாடுகளை அவருடன் நேரடியாக பரிமாறிக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு அனேகமான இளம் தலைமுறையினருக்கு கிடைக்கவில்லை என்றே குறிப்பிட வேண்டும். இன்றைய தலைமுறைக்கு மட்டுமல்ல எதிர்கால சந்ததிக்கும் இவரது இழப்பு பேரிழப்பே.

அமரர் மகாவித்துவான் அவர்களை கௌரவமாக நினைவு கூர்ந்து அவரது கருத்துக்களையும், அவர் பற்றிய பிறரது கருத்துக்களையும் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் 'படி' வித்துவானின் மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்றது.

ஆசிரியர்-

படி 5 சித்திரை 1997

மட்டக்களப்புத் தமிழ் வித்துவான் F. X. C. ருடராசா (1953)

செந்தமிழாம் பைந்தமிழ் பேசும் தேசங்களில் ஈழமும் ஒன்று. ஈழத்திலே, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், முல்லைத்தீவு, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு என்னுமிடங்களில் நற்றமிழ் புரக்கும் செந்தமிழ் மக்கள் குடிபதிகளாய்வதிந்து இன்பத் தமிழ் பேசிவருகின்றார்கள். யாழ்ப்பாணத்திற் பேசுந் தமிழ் ஒரு மாதிரியானது. மட்டக்களப்புப் பேச்சுத் தமிழ் இன்னோர் மாதிரியானது. இவ்வேறுபாடு காலதேச வித்தியாசங்களினால் ஏற்பட்டதேயன்றி வேறு வேறு பாரம்பரிய முள்ள மக்களால் ஏற்பட்டதன்று. இன்னுங் கிராமந்தோறும் பேச்சு வழக்கு வித்தியாசப்பட்டிருத்தல் கண்கூடு.

பேச்சு வழக்கு என்னும்போது முற்றாகக் கிராமியச் சொற்களையேகருதுகின்றேன் என்று எண்ணுதல் வேண்டாம். ஆதிச் சொல்வடிவங்களும் இலக்கியச் சொற்பொருளும் இவ்வூர் மக்களின் பேச்சு வழக்கில் பரந்து செறிந்திருப்பதைக் காணுதல் கூடும். அருகி ஒழிந்து போய்விட்டன என்று சொல்லக்கூடிய எத்தனையோ சொற்கள் இந் நற்றமிழ் நாட்டுமக்களின் பேச்சில் இன்றும் காண்டல் கூடும். பேச்சு வழக்கிலுள்ள பல சொல்லுருவங்களை எடுத்து ஆராய்ந்து கொண்டு போனால் பல மொழி வளர்ச்சி முடிவுகளைக் கண்டு களித்தல்கூடும்.

பூர்வீக தமிழ் மக்கள் வழித் தோன்றியோரென மதிக்கப்படும் இந்நாட்டு மக்கள் மேழிபிடித்தாற் கோழை படாதென்னும் கொள்கையில்நிலையுன்றியவர்களென்பதற்கு இவ்வூர்ப் பரந்த வெட்டைகளில் விளையும் நெல்லே அறவுரை சாற்றும். ஈங்குநீருண்டு: ஏற்ற நிலனுண்டு: கால்நடை பெருகவுண்டு ஆகவே பாலுண்டு: தேனுமுண்டு: முக்கனியுமுண்டு; எனவே பல் வளமுமுண்டு; விதைப் பதும் நெல்லு; வெட்டிக் கட்டுவதும் நெல்லு, இருநிதியும் நெல்லு. நல்வளம் வாய்ந்த இப்பெருநிலத்து மக்கள் ஆடுவதும் கூத்து இசைத்துப் பாடுவதும் பாரதம். வேறுமுயற்சி வேண்டியதே இல்லை. ஏனெனில் வயலில் நெல்லு, ஆற்றில் மீன், மரத்திற் தேக்காய் மாட்டிற் பால், கோட்டிற் தேன், இவையெல்லாம் நிரம்ப உண்டு என்க. ஆகவே சகல சம்

பத்துக்களும் சாலவே பொருந்திய செளகரியங்களூழிப்பதால் நிம்மதியான சீவியம் அநுபவிக்கின்றார்கள். ஆலோ அரசோ அழகிய வாகையோ வேம்போ ஏதோவொரு நிழல் மரமாகப் பார்த்து மரத்தடிகளில் மணற்பீடம் அமைத்துப் பாரதம் பாடுவார் ஓதையும், பல்லியம் இசைத்துக் கூத்தாடிப் பாடுவார் ஓதையும், உழவர்தம் தெம்பாங்கு ஓதையும், நீர் பாய்ந்தோடு மோதையும்

ஆலையிலே சோலையிலே
ஆலம்பாடிச் சந்தையிலே
கிட்டிப் புள்ளும் பம்பரமும்
கிறுகி யடிக்கப் பாலாறு!
பாலாறு
பாலாறு

என்று கிறுவர் ஆடிப் பாடுமோதையும் கிராமங்கள் தோறும் விண்ணகத்தைப் பிளந்தெறியும். மரத்தடி மணற் பீடங்களே மக்களின் மன்றம், மன்றம் என்பது, ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தினடி என்று உரையாசிரியர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இம்மன்றங்களே இவ்வூர் மக்களின் பட்டி மண்டபம்; இல்லை, கலைவளர்ச்சாலை; ஆம், சாந்தி நிகேதம் கலாசாலைப் படிப்பில் அக்கறை ஆத்திரமற்றவர்கள். மேழிச் செல்வமே செல்வமென்றிருப்பார்களேயன்றித் தற்கால நவீன ஆட்கொல்லிச் சாத்திரக்கலைகளை அதிகம் விரும்புவதில்லை. செய்தால் உழுதொழுல்; ஓய்ந்தால் மரத்தடிகள், அன்றேல் கூத்தாடு மேடைகள் என்றிருப்பர். ஆகவே சீவனோ பாயமுண்டு: ஓய்வுநேர உபயோகமுண்டு: எனவே கல்வியின் இலட்சியங்களும் இலக்கிய முண்டு. தள்ளாவிளையுளும் தக்காரும் தாழ் விலாச் செல்வமும் சேர்ந்திருக்குமிந்நாடு புராநீமமானது. புராநீமமான நாட்டில் புராநீன மொழிப்பயிற்சியுமிருத்தல் சால்புடைத்து. வேளாண் மாந்தரின் இயல்பெனக் கூறப்பட்ட அழிந்தோரை நிறுத்தல், ஆணைவழி நிற்பல், ஒக்கல் போற்றல் ஒற்றுமை கோடல். ஓவாமுயற்சி, கசிவகத்துண்மை, கைக்கடனாற்றல், திருந்திய ஒழுக்கம், மன்னிறை தருதல், விருந்து புறந்தருதல் ஆகிய பத்துக் குணங்களும் நிரம்பிய இவ்வூர் மக்களின் பேச்சுவழக்கில் பொதிந்துள்ள பைந்தமிழ்ச் சொற்கள் தொல்லை மரபின நூன்றியுடன் மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலா சாலை திறப்பு விழா மலரிலிருந்து)

வித்தியாசமான வித்துவான்

செ. யோகராசா

வித்துவான் எப். எக்ஸ். எஸ். வித்தியாசமான வித்துவான்.

'வித்துவான்' என்றதும் இலக்கண இலக்கிய பாண்டித்தியமே உடன் நினைவுக்கு வரும் ஆனால், வித்துவான் எப். எக்ஸ். எஸ். இலக்கண (ஈழத்து) இலக்கியத் துறைகளில் மட்டுமன்றி, மட்டக்களப்பு வரலாறு; மொழிபெயர்ப்பு முதலானவற்றிலும் பதிப்பு, தொகுப்பு முயற்சிகளிலும் ஆர்வங்கொண்டு ஈடுபட்டவர்.

இன்னும் நுணுக்கமாக அவதானிக்கும் போது நவீனதுறைகள் சிலவற்றில் அவர் கொண்டிருந்த சிரத்தை முதன்மையெறுகிறது.

வித்துவானான ஒருவர் நாட்டாரியல் துறையில் ஆர்வங்காட்டுவது அரிது. ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் (1961) கண்ணகி வழக்குரை (வரம்பெறு காதை-1965), எண்ணெய்ச் சிந்து (1953) என்பன அவரால் தொகுக்கப்பட்டோ பதிப்பிக்கப்பட்டோ நூலுருப் பெற்றவை. ஈழத்து நாடோடிப் பாடல் தொகுப்பில் ஓரிடத்தில் இவ்வாறு அவர் கூறுவது சிந்திக்கப்பட வேண்டியது.

“பாட்டாளி மக்கள் பாடுபட்டுத் தேடித் தந்த பல்வகைச் சம்பத்துக்களில் நாடோடி இலக்கியமும் ஒன்றாகும். பாட்டாளி மக்கள் நமக்குக் கிராமத் தந்தனர்; பட்டணம் தந்தனர்; நாடு தந்தனர்; சமூகத் தந்தனர் நாடோடி இலக்கியமும் தந்தனர். நாடோடி இலக்கியத்தைத் தமிழ்ச் சமூகம் அறிந்து போற்ற இப்போது தான் காலெடுத்து வைக்கின்றது. மேல் நாடுகளில் அதற்கு ஏலவே பெருமதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. நூல்வடிவங்களிலும் வந்துள்ளன. கிழைத்தேசங்களின் மொழி, இலக்கியம்,

ஓவியம் என்பவற்றில் உயிர் அளித்து முள்ளார்கள் மேல் மக்கள். இவ்வாறிருந்தும் நாடோடி இலக்கியம் தமிழ் மக்களின் வெகுவனத்தை இன்னும் ஈர்க்கவில்லை. இவ்வகை இலக்கியத்தின் மேன்மையை உணர்ந்தார் பலரில்லைப்போலும்...”

வித்துவானொருவர் நாட்டாரிலக்கியத்தின் சிறப்பினை உணர்ந்தமையும் அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி அறுபதுகளிலேயே வற்புறுத்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதல்லவா?

(மூல)பாடத்திறனாய்வு (Textual Criticism) என்பது கடந்த சில தசாப்தங்களாகவே தமிழில் வளர்ந்துவரும் ஆய்வுத்துறையாகும். அதன் முக்கியத்துவத்தினையுணர்ந்து ஈழத்துப் பல்கலைக்கழகங்களில் அதனை ஒரு பாட நெறியாக ஆக்கியவர் பேராசிரியர் கைலாசபதி. பாடத்திறனாய்வு அடிப்படையில் பாரதி பாடல்களை அணுகி பாரதியியலை விரிவாக்கியவரும் அவரே இவ்விதத்தில்; வித்துவானான எப். எக்ஸ். எஸ். (டி.சிவராமின் உதவியுடன்) வெளியிட்ட 'இலக்கிய விமரிசனம் - பாடம்: பாடபேதம்' (1983) என்ற நூல் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியது.

அந்நூல் மறுபிரசுரம் செய்யப்படுவதுடன், எப். எக்ஸ். எஸ். யின் ஏனைய கட்டுரைகள் - குறிப்பாக, சொல்லாராச்சி, கத்தோலிக்க இலக்கியம் பற்றியவை நாலுருப் பெறுவதும் அவசியமானது.

இன்னுமொன்று: மொழிபெயர்ப்பு திணைக்களத்தில் எப். எக்ஸ். எஸ். யுடன் பணியாற்றியவரும், வித்துவான் ஈடுபட்டதுறைகளில் கவனஞ்செலுத்திய வருமான தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை, பெ. சபாநாதன் முதலானோருடன் எப். எக்ஸ். எஸ். யின் முயற்சிகள் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படுவதும் பொருத்தமானதே.

ஒரு நினைவுக் குறிப்பு

கலாகீர்த்தி, பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம்
D. Phil. (Oxam)

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியரின் அவசரமான அழைப்பினை ஒரு பொருட்டாக மதித்து, ஒக்ஸ்போடு பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டமளிப்பு விழா விலும் கலந்து கொள்ளாது. அவசரவசரமாக நாடு திரும்பி, 1965 நவம்பர் முதலாம் திகதி தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராகி, டாக்டர் பட்டத்துடன் பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் முதன் முதலாகப் பதவியேற்று, நிரந்தரப்பதவி வேண்டுமென்றே தள்ளித் தள்ளிப்போக, மனமுடைந்து கொழும்புக்கு 1968 மார்ச்சு மாதம் சென்று விரிவுரையாளராகப் பதவியேற்ற போது, யான் சந்தித்த நண்பர்களிலே ஒருவர் FXC.

அப்பொழுது குதிரையோட்ட மைதானக் கட்டிடத்திலே எங்கள் விரிவுரையர்கள் நடந்தன. எதிர்ப்புறத்திலே அரசுகளும் மொழித்திணைக்களத்திலே FXC ஆய்வு உதவியாளராக அப்பொழுது திகழ்ந்தார். குதிரையோட்ட மைதானத்தின் பார்வையாளர் தட்டுகளிலே மாணாக்கர் இருந்து விரிவுரைகளைக் கேட்க நாங்கள், அவர்களுக்கு கீழே கூண்டுக்குள்ளே நின்று ஒலி பெருக்கி மூலம் விரிவுரையாற்றுவோம். நேரடியாக மாணாக்கரின் முகபாவங்களை நாங்கள் காணமுடியாது; அவர்கள் எழுப்பும் ஒலிகள் தாம் அவர்களுடைய மனோபாவத்தை எங்களுக்கு உணர்த்துவன. FXC யும் அவர்களில் ஒருவராக எங்கள் உரைகளை அப்பப்போ கேட்பதிலே விருப்புடையவரா இருந்தார். எங்களிடையே நட்பு வளர்வதற்கு இந்த விரிவுரைகள் அப்போது உதவின.

FXCயும் யானும் ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்திலே ஈடுபாடு மிக்கவர்களாக இருந்ததும் எங்கள் நெருக்கத்திற்கு ஒரு காரணம் அவரிடம் ஈழத்தவரின் பல்விதமான நூல்கள்

அலுமாரிகளிலே தூக்கிக் கொண்டிருந்தன. செட்டித்தெருவில் அவர் தங்கியிருந்த மாடியிலே எத்தனையோ மாலைப் பொழுதுகள் நூல்கள் மத்தியிலே கழிந்துள்ளன. அப்பொழுதுதான் FXC சில ஈழத்தமிழ் நூல்கள் பற்றி எழுதிய குறிப்புகள் என் கண்களுக்குப் பட்டன. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி முறையாக எழுதுவதன் அவசியத்தினை FXCக்கு அடிக்கடி வற்புறுத்துவேன். அப்பொழுது வேறொரு அன்பர் FXC இன் குறிப்புகளைத் தமது ஆய்வுரைக்குப் பயன்படுத்த முயன்றார். அந்தச் செயலால் FXC குறிப்புகளை எம்மிடம் தந்து என்ன செய்ய முடியுமென்று ஆலோசனை கேட்டார். முடிவிலே வெளிவந்ததுதான் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் வரலாறு.

FXC இன் பங்களிப்பிலே ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் வரலாறு புறக்கணிக்க முடியாதது. அதன் ஆக்கத்திலே எனக்கும் பங்குண்டு என்பதையும் அது அன்று எங்கள் நட்பின் சின்னமாக நின்றது என்பதையும் இன்று நினைவு கூறுகிறேன். அதுவும் அந்நிய மண்ணிலே ஒரு காலை வைத்துக்கொண்டு நிற்கும்போது அந்த எண்ணம் பாரமாக அமுக்குகின்றது.

ஆய்வு உதவியாளராக, ஆய்வாளராக, அத்தியட்சகராக உயர்ந்து ஓய்வு பெற்றுப் போன பின்பு எங்கள் வாழ்விலே விரிசல் ஏற்பட்டதும், அது FXC இன் எழுத்துகளிலே காணப்பட்டதும், ஈற்றிலே மனோபாவம் மாறி எமது கட்டுரையில் போற்றியதும் பிந்திய வரலாறு.

எவ்வாறாயினும் இருபது தசாப்தங்களுக்குமேல் மூத்த ஒருவரை FXC என்று அழைக்கும் உரிமையுடையவனாக இருந்தவன் யான் என்பதை இப்பொழுது நினைவு கூறுகிறேன்.

மரபு ஒன்றின் மரணம்

சாரூமதி

தமிழியல் தளத்தில் நவீன போக்குகள் வலுவடைந்து வரும் காலச் சூழலில் வாழ்பவர்கள் நாம் ஓர் எதிர்காலத்திற்காக கடந்த கால நிகழ்கால தமிழ் இலக்கியங்கள் பல கேள்விகளுக்குள்ளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பல்வகை போக்காளர்கள் தமது போக்கில் தமிழ் இலக்கியத்தை விளங்கவும் விளக்கவும் முயற்சிகள் மேற் கொண்டு வருகின்றனர்.

இத்தகய சந்தர்ப்பத்திலேயே மட்டக்களப்பில் மரபு வழித் தமிழ் இலக்கிய மலை ஒன்று சரிந்துள்ளது. ஆம் அமரர் F. X. C நடராசா அவர்களின் மரணம் என்பது மரபு ஒன்றின் மரணமாகவே என்னால் இனம் காணமுடிகின்றது. தமிழியல் பற்றிய நோக்கு நிலையில் F. X. C நடராசா அவர்களோடு என்னால் எவ்வித சமரசமும் செய்து கொள்ள முடிந்ததில்லை. இருப்பினும் ஒரு முது பெரும் தமிழியல் ஆய்வாளர் என்ற வகையில் F.X.C நடராசா அவர்களை கௌரவம் செய்வதையும் என்னால் தவிர்க்கவும் முடியவில்லை.

அமரர் F.X.C நடராசா அவர்களின் அந்திம காலத்திலேதான் நான் F.X.C நடராசா அவர்களோடு தனிப்பட்ட உறவுகளைக் கொள்ள முடிந்தது தளர்வுள்ள நிலையில் தளராமன உறுதியுடன் அமரர் நடராசா அவர்கள் தனது தமிழியல் நோக்கில் விடாப்பிடியாக இருந்ததை அவருடனான சந்திப்புக்களின் போது என்னால் உணரமுடிந்தது. இதுவே நான் அவரிடம் கண்ட அழகாகும்

சந்தர்ப்பத்திற்கு எற்ற வகையில் எழுதியும், பேசியும் தம்மை பிரமுகர்களாக்கிக் கொள்ளும் தமிழ் இலக்கியப் பிரமுகர்களுக்குள் F.X.C. நடராசா அவர்கள் ஓர் உறுதியான கொள்கையாளராகாக விளங்கினார் அவரின் இந்த நேர்மையே நாம் அவரிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும்.

அமரர் F.X.C. நடராசா அவர்கள் மிக இறுக்கமான இலக்கண போக்காளர் இது பற்றி சி. சு. செல்லப்பாவின் எழுத்து சஞ்சிகை தொட்டு என்னுடனான அவரின் தனிப்பட்ட சந்திப்புக்களின் பொழுது அவர் வெளியிட்ட கருத்துகள் இன்னும் என் நெஞ்சில் நீங்காது நிற்கின்றது அவரின் அவ்விலக்கணக் கருத்துக்கள் அனைத்தும் உதாசீனப் படுத்தக் கூடியவை அல்ல.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மட்டக்களப்பின் வரலாறு, பாடபேத ஆராய்ச்சி என பல்வகையான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு உழைத்தவர் அமரர் F. X. C நடராசா அவர்கள் ஆவார்.

போஜனஜ பண்டிதர் தொட்டு இன்றைய ஈழத்து பொழுது போக்கு எழுத்தாளர் வரை தனக்கென தனிப்பட்ட மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருந்தவர் அமரர் F. X. C நடராசா அவர்கள் ஆவார். அவரின் மதிப்பீடுகளோடு உடன்பட இயலாதவர்கள் கூட அவரின் தன்னலமற்ற அயரா உழைப்பை மதித்தே தீருதல் வேண்டும். அதுவே அந்த மரபு மலையின் மாண்பாகும். அன்னாரின் மரணம் எமது மனதை நெகிழ்த்தி நிற்கும் இன்றைய வேளையில் அவரின் தன்னலமின்மை, அயரா உழைப்பு, போன்றமை ஆகிய பண்புகள் எமது தமிழியல் முயற்சிகளுக்கு வழிகாட்டும். வழிகாட்டலாய் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இதுவே நாம் அமரர் F. X. C நடராசா அவர்கள் பொருட்டு பேணும் நினைவாக இருக்கட்டும்.

மகா வித்துவானும் தொன்னூல் விளக்கப் பதிப்பும் வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன், B. A.

அண்மையில் அமரரான மகாவித்துவான் கலாசூரி, இலக்கிய கலாநிதி F. X. C. நடராசா அவர்கள், ஐந்திலக்கணம் தொன்னூல் விளக்கம் எழுத்ததிகாரம் என்னும் நூலினை 1991 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார்கள். இது சிறப்புப் பாயிரம் நீங்கலாக நாற்பது சூத்திரங்களைக் கொண்டது.

மகாவித்துவான் அவர்கள் தான் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த அந்திய காலத்திலே விற்பனை நோக்கத்துக்காகப் பதிப்பிக்காது தன் சொந்தப் பணத்திலே பதிப்பித்து தனது அன்பர்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் இந்நூலை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதவினார் என்பதொன்றே அவர்தம் அறிவியல் பரப்பும் அருநோக்கத்தை அறிந்து புகழ்ப் போதியதாகும்.

ஜோன் பெஸ்கி எனப்படும் வீரமாமுனிவர் எழுதிய தொன்னூல் விளக்கம் எழுத்து சொல், பொருள், யாப்பு, அணி எனும் ஐந்திலக்கணங்களைக் கொண்டது எழுத்ததிகாரம் நீங்கலாக ஏனைய அதிகாரங்களையும் பதிப்பிக்க வித்துவான் அவர்கள் பேரவாக் கொண்டவராய் இருந்தார். அந்த நோக்கம் நிறைவேற முன்பு மரணம் தன் வன்கரங்களால்வாரியணைத்துக் கொண்டது தமிழரின் துர்ப்பாக்கியமேயாகும்!

மொழி வளர வளர அம்மொழிக்காய் இலக்கண நூல்களும் புதிது புதிதாய்த் தோன்றுவதில்பு இந்த வகையிற் தோன்றியதுதான் தொன்னூல் விளக்கமும் எனக் கொள்ளலாம்.

இறையனார் களவியலுரையில் ‘அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இடைச் சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்று’ எனக் கூறப்படுகிறது

இன்றுவரை தொல்காப்பியம் அறிஞரால் போற்றிப் பேணப்படும் ஒன்றாக இருக்கும் அதே நேரத்திலே, பல நூற்றாண்டுகளின் பின் நன்னூல் தோன்றி வளர்ந்திருப்பதையும் நாம் அறிவோம். நன்னூலின் சிறப்புப் பாயிரத்திலே அந்நூல் ஐந்திலக்கணங்களையுங் கூறுவதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது ஆயினும், சிறப்புப் பாயிரத்திற் கூறப்படுவதுபோல பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய அதிகாரங்களைக் காண முடியவில்லை. காரணம் யாதோ அறியோம் இந்த நிலையில் ஐந்திலக்கணங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதான ஒரு நூலை எழுத வேண்டிய ஒரு விருப்பு வீரமாமுனிவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். புதிது புதிதாக இலக்கணங்கள் வளர்வதற்கான பிறிதோர் உதாரணத்தையும் நோக்குவோம்.

தொல்காப்பியர் உயிரும் உயிரும் புணரும் போது தோன்றும் உடம்படுமெய்பற்றி எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே உடம்படு மெய்யின் உருபுகொளல் வரையார் என்று மட்டுமே கூறிச்சென்றார். எந்த எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எந்த எந்த மெய்கள் தோன்றுமெனக் கூறவில்லை. ஆனால், இச்சூத்திரத்திற்கு உரை கூறிய இளம்பூரணரோ தமதுரையில் ‘இஈர ஈகார ஐகார ஈறுகள் ‘ய’கர உடம்படுமெய் கொள்வன; அல்லன வெல்லாம் ‘வ’கர உடம்படு மெய் கொள்வன என வரையறுத் தோதினார். அவர் கூட ‘ஏ’காரத்தின் முன்பு யகரமும் வகரமுந்தோன்றுமெனக் கூறவில்லை. இந்த நிலையில் நன்னூலார் ஒரு தேவையை நிறைவேற்றுகிறார்.

‘இ. ஈ. ஐவழி யவ்வும் ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுன் இவ்விருமையும் உயிர்வரின் உடம்படுமெய்யென்றாகும்’

என்று தேவையை நிறைவு செய்து தெளிவு படுத்தினார். இதே போன்ற சில தேவைகளே தொன்னூல் எழுதுவதற்கு வீரமாமுனிவரையுந் தூண்டின எனக் கொள்ளலாம். நன்னூலில் 63 ஆம், 64 ஆம், 65 ஆம் சூத்திரங்களிற் கூறப்பட்டவற்றை வீரமாமுனிவர் எழுத்ததிகாரம் 8 ஆம் சூத்திரத்தில்

‘அம்முத வீராறுயிர் கம்முதல் மூவாறுடல் குறில் அ, இ, உ, எ ஒவ்வைந்தே நெடில் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ வேழே’ என எழுதியதையும் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். வாலவஞ்சி இத்தோடு இதை நிறுத்திக் கொண்டு மகாவித்துவானின் பதிப்பினைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம். அவரின் கூற்றுப்படி இதற்கு முன் ஐந்து பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. வித்துவான் அவர்கள் தம்மிடமுள்ள மூன்று பதிப்புகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வுக் குறிப்புகள் தந்துள்ளார். தனக்கே உரிய பாணியிலே பிழைகளையுஞ் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ‘கள்’ என்னும் பன்மை விருதி நிலைமொழியீற்றல், ள், ஆகியவற்றோடு புணரும்போது எத்தகைய மாற்றமும் இடம் பெறாது. பொருள் + கள் = பொருட்கள் என எழுதுவது பிழை. வேதகிரி முதலியார், கனம் ஜி. மெக்கன்ஜி காபன் ஐயர், டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன் ஆகியோரின் பதிப்

பிலுள்ள பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டி ‘பொருள் + கள் = பொருள்கள்’ எனவே அமைதல் வேண்டுமெனத் திருத்தியுள்ளார்.

வீரமாமுனிவர் வரலாறு பற்றியும் தனது சொந்தக் கருத்துக்களைக் கூற அவர் தவறவில்லை, ராட்சாகிப் M. துரைசாமி M.A.B.L அவர்களும், ஸ்ரீ. S. K. நாராயண ஐயங்கார் அவர்களும் வீரமாமுனிவர் நம்நாட்டிற்கு 1710 ஆம் ஆண்டு வந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், வித்துவான் அவர்களோ தன் முன்னுரையில், ‘வீரமாமுனிவர் இந்தியத் தென்னகத்துக்கு வந்தது தெரியாது பலரும் பலவிதமாக எழுதுகிறார்கள்’ என்று கூறுவதோடு அமைந்துகொள்கிறார். தொன்னூல் விளக்கச் சூத்திரங்களின் எண்ணிக்கை பற்றியும் கருத்துவேறுபாடுண்டு. வித்துவான் அவர்கள் தமது முன்னுரையில், வேதகிரி முதலியாரின் பதிப்பிற் பொதுப் பாயிரம் நீங்கலாக 370 சூத்திரங்கள் இருப்பதாக மட்டும் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் 1944 ஆம் ஆண்டு மதுரை, கத்தோலிக்கு சேவா சங்க வெளியீட்டில் ஆசிரியர் சுந்தரேச ஐயர் மொத்தம் 829 சூத்திரங்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார். எதுவாயினும், இவற்றோடு இன்னும் பல்வேறு விஷயங்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவையே!

நன்றி

‘படியின்’ அட்டைப்படத்துக்காக அமரர் F. X. C. நடராசா அவர்களது புகைப்படத்தையும் மட்டக்களப்புத் தமிழ் எனும் கட்டுரையையும் வழங்கியமைக்காக ஆசிரிய சிரோமணி திரு. த. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு ‘படி’ நன்றி கூறுகிறது

— ஆசிரியர் —

இப்படியே
போகிறது பொழுது

காற்றை விழுங்கி
காற்றைப் பீச்சி
வெறும் காற்றைக் கடத்தும்
கலமாய்
எத்தனை நாளைக்கு

உணர்வுகளை
உள்ளே திணித்து
நெருப்பில் சுடப்பட்ட
இரும்பாய்
வெந்து... கருகி .

உள்ளது உள்ளபடி
கண்டது கண்டபடி
எப்போது நான் ? !

இப்படியே
போகிறது பொழுது

காற்றைக் கடத்தும் கலமாய்,
நெருப்பில் சுடப்பட்ட இரும்பாய்,

இனியவள்
02-04-97

வெளியீடு: படி கலாசார வட்டம், 'பாக்கிய பவான்', 200/1, கந்தையா
-ஓவசியர் வீதி, நொச்சிமுனை, மட்டக்களப்பு.

அச்சமைப்பு: ஆதவன் அச்சகம், அரசடி, மட்டக்களப்பு.
தொலைபேசி. 065-22076